

OUR LIFE

НАШЕ ЖИТТЯ

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ З 1944 РОКУ
PUBLISHED BY UNWLA, INC. SINCE 1944

2 • 2024
БЕРЕЗЕНЬ-КВИТЕНЬ
MARCH-APRIL

80-ліття «НАШОГО ЖИТТЯ»
80 YEARS OF OUR LIFE

НАШЕ ЖИТТЯ

Видає Союз Українок Америки
вісім разів на рік

Головний редактор: Романа Ляброс
Україномовний редактор: Лариса Тополя
Редакційна колегія:
Наталя Павленко – голова СУА
Людмила Вусик, Ока Грицак,
Оксана Пясецька, Людмила Рабій,
Діанна Кордуба Савицька, Оріся Сорока,
Надя Яворів

OUR LIFE

Published eight times per year by the Ukrainian
National Women's League of America

Editor-in-Chief: Romana Labrosse
Ukrainian-language editor: Larysa Topolia
Editorial Board:
Natalie Pawlenko – UNWLA President
Ока Нрусак, Nadia Jaworiv,
Oksana Piaseckyj, Liudmyla Rabij,
Dianna Korduba Sawicky, Orysa Soroka,
Liudmila Wussek

Канцелярія СУА та адміністрація журналу
«Наше життя» / UNWLA & Our Life:
203 Second Avenue, 5th Floor
New York, NY 10003-5706
212-533-4646
office@unwla.org (канцелярія / office)
OurLife@unwla.org (редакція / editors)

Адміністратор: Галина Чередніченко
Канцелярійні години: пн — пт: 12 п.п. — 4 п.п.

Administrator: Halyna Cherednichenko
Office hours: M-F 12-4 p.m. EST

Periodicals Postage Paid at Rochester, NY
and at additional mailing offices (USPS 414-660)
POSTMASTER – send address changes to:
Our Life, 203 Second Ave., New York, NY 10003
© Copyright 2024
Ukrainian National Women's League of America, Inc.

Дизайн:
Custom Design and Print Inc.
877-468-0102 | DesignAndPrintAgency.com
Друк:
Johnson Press of America, Inc.
815-844-5161 | jpaPontiac.com

ISSN 0740-0225

\$5 Один примірник / Single copy
\$50 Річна передплата в США (не член СУА) / Annual subscrip-
tion for non-members in the U.S.
\$60 У країнах поза межами США / Annual subscription for
non-members outside the U.S.

Членкині СУА отримують «Наше життя» з оплатою членської
вкладки через відділ. Передплатникам письмово нагадується
про відновлення передплати. Річна вкладка вільної членкині
СУА – \$58.
Our Life magazine is included in UNWLA annual membership dues,
payable through the member's branch. Subscribers are sent renewal
letters. Annual dues for UNWLA members-at-large: \$58.

ЗМІСТ • CONTENTS

ДУМКИ ГОЛОВИ • FROM OUR PRESIDENT

- 3 Слово Голови СУА / Reflections from the UNWLA President.
Наталя Павленко / Natalie Pawlenko

СУА • UNWLA

- 4 Legacy Giving and the UNWLA / Спадкові пожертви та СУА
5 Making a Planned Gift to the UNWLA? / Плануєте даток для СУА?
6 Загальні Збори Округи Нова Англія. Христина Гунда

НАШЕ ЖИТТЯ • OUR LIFE

- 7 A Conversation with the Past – From the *Our Life* Archives: The 1950s

ВЕЛИКДЕНЬ • EASTER

- 8 Про Песах, Великдень і трохи про їжу. Маріанна Душар
10 «Аби с ти були такі величні, як ся паска пшенична!». Наталія Слобо-
дьян-Байдюк
12 Як моє яєчко приміряло великодню сорочку. Наталія Слободьян-Байдюк

ЗАХИЩАЄМО • ADVOCATE

- 14 Across the U.S. on February 24, Soyuzianky Advocated for Ukraine

НАВЧАЄМО • EDUCATE

- 18 Two UNWLA Scholarship Programs for Students in the U.S. / Дві стипенді-
яльні програми СУА для студентів в США
19 Branch 124 Shares Ukrainian History, Culture. Olya N. Czerkas

РОЗВИВАЄМО • CULTIVATE

- 20 Peter Hujar's Photographs on View at the Ukrainian Museum This Summer
22 «Провісник нового духу серед українських жінок»: історія жіночого
альманаху «Перший вінок». Алла Швець
23 St. Nicholas Visits Children in St. Petersburg, Florida. Olya N. Czerkas

ПІКЛУЄМОСЯ • CARE

- 24 An English "Hero Bear" Travels the World to Help Ukraine. Nastasia
Shygaieva, Jo Ann Radioli

ДІЯЛЬНІСТЬ ВІДДІЛІВ І ЧЛЕНКИНЬ • BRANCH & MEMBER NEWS

- 25 Branch 56 Meets with Visiting Ukrainian Academicians. Pat Zalisko
25 Branch 56 Annual Meeting Features Moving Presentation by Tania
Vitvitsky. Pat Zalisko
26 Honoring the Past with an Eye to the Future: Miami's Branch 17 Celebrates
Milestone 70th Anniversary. Patricia Krysa
28 Branch 53 Celebrates Its Golden Jubilee. Ola Movchan Novak
30 Загальні Збори 12-го Відділу: здобутки і плани. Дарія Марціновська
31 Branch 118 Celebrates Ukrainian Independence Day. Martha Noukas,
Juliana Villacorta
32 Branch 118 Members Making a Difference. Martha Noukas
32 Branch 124 Commemorates Ukrainian Independence. Olya N. Czerkas

ВІДІЙШЛИ У ВІЧНІСТЬ • IN MEMORIAM

- 33 Oksana Dudkewych Stelmach

БЛАГОДІЙНІСТЬ • GIVING

- 34 Стипендійна Акція СУА / UNWLA Scholarship Program
35 СУА / UNWLA

НАШИМ ДІТЯМ

- 36 Курочка-писанкарка. Повчальна казка Зіновія Квіта

НАШЕ ХАРЧУВАННЯ

- 38 Заварна сирна бабка на Великдень. Наталя Жайворонок

OUR HEALTH

- 39 Managing Anger. Dr. Ihor Magun

Наша обкладинка. Писанка з колекції Українського Музею, Нью Йорк.
Our cover. A pysanka from the collection of the Ukrainian Museum, New York.

СЛОВО ГОЛОВИ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ REFLECTIONS FROM THE UNWLA PRESIDENT

Наталія Павленко
Natalie Pawlenko

Історії. Ми всі розповідаємо історії та слухаємо історії. Розповіді історій є фундаментальною частиною людського спілкування і слугують засобом обміну знаннями, культурою та цінностями між поколіннями.

Протягом останніх кількох місяців я читала старі випуски журналу «Наше життя». Коли дізнавалася про нашу організацію те, чого ще ніколи не знала, то була вражена не лише історіями дивовижних жінок, які були в США до нас, але й багатим архівом розповідей, які є доступними для нас.

Коли ви розповідаєте свою історію у нашій спільноті, ви ділитесь нею не з окремими людьми, але з більшою групою, яка розуміє ваш шлях на зовсім іншому рівні. США — це не просто організація, це сім'я, де обмінюються досвідом і формуються зв'язки.

Чому це важливо? Тому, що ваша історія стає частиною великого візерунка. Вона додає глибини та багатства колективному наративу нашого сестринства. Кожна перемога, боротьба і засвоєний урок стають складовими матеріалами для інших. Ваша розповідь може надихати, надавати сили та створювати відчуття єдності. Це нагадування про те, що шлях кожного є унікальним, але разом ці історії сплітаються у великий спільний килим.

Але як розповісти свою історію найкраще? Говоріть від щирого серця. Діліться не лише перемогами, але також і невдалями, неідеальними моментами. Використовуйте свій голос, щоб не тільки поділитися своїм досвідом, але й підсилити голоси тих, хто, можливо, не має шансу бути почутим.

То ж журналу «Наше життя» вже виповнилося 80 років! Продовжуймо додавати наші історії до загального килима сестринства США. Разом наші розповіді є нагадуванням про нашу силу та стійкість. Це спільна подорож і всі інші історії, які ми ще матимемо.

Stories. We all tell stories and listen to stories. Storytelling has been a fundamental part of human communication, serving as a means for sharing knowledge, culture, and values across generations.

Over the past few months, I have been reading back issues of *Our Life* magazine. In learning things that I never knew about our organization, I am struck not only by the stories of the amazing women who came before us, but also by the rich repository of stories that we have at our disposal.

When you tell your story within our community, you're not just sharing it with individuals; you're sharing it with a group that understands your journey on a whole different level. The UNWLA isn't just an organization; it's a family where experiences are shared, and bonds are formed.

Now, why does that matter? Well, your story becomes a piece of a larger puzzle. It adds depth and richness to the collective narrative of the sisterhood. Every triumph, struggle, and lesson learned becomes a building block for others. Your story can inspire, empower, and create a sense of unity. It's a reminder that everyone's journey is unique, but collectively, these stories weave together to create a powerful tapestry.

But how do you tell your story in the best way possible? Speak from the heart. Share not just the victories, but the messy, imperfect moments. Use your voice not only to reflect your experiences but also to amplify the voices of those who might not have the chance to be heard.

So, here's to 80 years of *Our Life* magazine! Let's keep adding our stories to the UNWLA sisterhood tapestry. Together, our stories are a reminder of our strength and resilience. Here's to the shared journey, and to all the stories to come.

Legacy Giving and the UNWLA

Спадкові пожертви та СУА

Over the course of its long history, the UNWLA has been the grateful and fortunate recipient of many legacy endowments from families who understand the importance of sustaining this organization for the long term.

With these endowments, the UNWLA has been able to fund thousands of students in Ukraine, South America, and the U.S. Furthering the education of Ukrainian students is part of our core mission.

The UNWLA has other mission-critical areas that would benefit from dedicated funding, such as advocacy on behalf of Ukraine, culture, and social welfare. These three areas, together with education, are the foundation upon which this organization is built.

Legacy giving embodies the profound impact individuals can make by weaving their values and beliefs into a lasting contribution. By including the UNWLA in one's estate plans, supporters can extend their commitment beyond their lifetime, creating a lasting legacy of support for causes close to their hearts.

The significance of estate planning and legacy giving for the UNWLA lies not just in financial contributions but in shaping the organization's future trajectory. It ensures that the torch of empowerment, cultural preservation, and humanitarian aid continues to illuminate the path ahead. Estate planning allows individuals to designate resources that sustain programs, scholarships, and initiatives, fortifying the organization's impact.

Moreover, thoughtful estate planning offers a strategic advantage, minimizing tax implications and ensuring that the maximum resources are allocated towards advancing the UNWLA's mission. It provides a structured way to safeguard assets while facilitating a meaningful contribution to causes that align with one's values.

Estate planning and legacy giving are personal decisions that require thoughtful consideration. It's essential to tailor your plans according to your wishes, financial situation, and the impact you envision for your charitable contributions to the UNWLA.

Протягом своєї довгої історії СУА був вдячним і щасливим отримувачем багатьох спадкових пожертв від родин, які розуміють важливість підтримки цієї організації в довгостроковій перспективі.

Завдяки цим жертвам СУА має змогу фінансувати тисячі студентів в Україні, Південній Америці та США. Сприяння розвитку українського студентства є лише частиною основної нашої місії.

СУА має й інші важливі сфери діяльності, які потребують цільового фінансування, такі як захист інтересів України, культура та соціальний захист. Ці три сфери, разом з освітою, є фундаментом, на якому побудована наша організація.

Спадкові пожертви уособлюють глибокий вплив, який люди можуть зробити, сплітаючи свої цінності та переконання у довготривалій внесок. Включаючи СУА до своїх планів щодо спадщини, добродії можуть продовжити свою прихильність до нашої організації після закінчення свого життя, створюючи довготривалу підтримку близьких їхньому серцю справ.

Значення планування спадщини та заповіту для СУА полягає не лише у фінансових внесках, але й у формуванні майбутньої траєкторії розвитку організації. Це гарантує, що смолоскип розширення прав і можливостей, збереження культури та гуманітарної допомоги продовжуватиме освітлювати шлях уперед. Планування спадщини дозволяє окремим особам призначати ресурси, які підтримують програми, стипендії та ініціативи та посилюють вплив організації.

До того ж, ретельне планування спадщини дає стратегічну перевагу, мінімізуючи податкові наслідки та гарантуючи, що максимальна кількість ресурсів буде спрямована на просування місії СУА. Воно забезпечує структурований спосіб захистити активи, водночас сприяє вагомому внеску в справи, що відповідають цінностям людини.

Планування розподілу майна та передача спадщини — це особисті рішення, які потребують ретельного обмірковування. Важливо адаптувати свої плани відповідно до ваших побажань, фінансового стану та впливу, який ви очікуєте від ваших благодійних внесків на користь СУА.

A sincere UNWLA thank-you!

The UNWLA is sincerely grateful to lawyers George Farion and Andrew E. Steckiw for spending countless hours of uncompensated time over the course of many years to resolve the matter of an estate that had been willed to both the UNWLA and the Ukrainian Museum in New York City. Mr. Farion was especially motivated by a desire to honor his mother, Oxana Farion, an honored member of the UNWLA.

“The UNWLA is deeply moved by the commitment and resoluteness of both gentlemen in this matter,” said UNWLA President Natalie Pawlenko. “We are also grateful to the families and individuals who understand the importance of legacy giving and include the UNWLA in their plans.”

Щира подяка від США!

США висловлює щирю подяку адвокатам Джорджу Фаріону, есквайру, та Ендрю Стецьківу, есквайру, які упродовж багатьох років витратили чимало годин безоплатного часу на вирішення питання про спадщину, яка була заповідана як США, так і Українському музею в Нью Йорку. Особливо мотивувало п. Фаріона бажання вшанувати свою матір, Оксану Фаріон, Почесну членкиню США. «США глибоко зворушена відданістю та рішучістю обох панів у цій справі, — сказала голова США Наталія Павленко. — Ми також вдячні родинам та окремим особам, які розуміють важливість передачі спадщини та включають США у свої плани».

Natalie Pawlenko and George Farion met in the offices of the Ukrainian Museum where she personally thanked him for his efforts.

Під час зустрічі в офісі Українського музею голова США Наталія Павленко особисто подякувала п. Джорджу Фаріону за його зусилля.

Making a Planned Gift to the UNWLA?

The Ukrainian National Women’s League of America has a nearly 100-year record of making a difference in the lives of Ukrainians around the world. Fueled by generous people who have a passion for positive change, the UNWLA is a charity you can trust. Making a planned gift is a wonderful way to show your support and appreciation for the UNWLA while accommodating your own personal, financial, estate planning, and philanthropic goals. With smart planning, donors may actually increase the size of their commitment to the organization and/or reduce the tax burden on their heirs. A planned gift is a deeply meaningful gift that will enable the organization to carry on its nearly century-long mission to advocate, educate, cultivate, and care.

We encourage you to explore your options with your family, financial advisor, or lawyer. Once you have done that, please contact treasurer@unwla.org so that we can ensure that the organization can accept your planned gift.

Плануєте даток для США?

Союз Українок Америки має майже 100-річну історію, яка змінює на краще життя українців у всьому світі. Підживлюваний щедрими людьми, які прагнуть позитивних змін, США є благодійною організацією, якій ви можете довіряти. Запланований даток — це чудовий спосіб засвідчити свою підтримку та вдячність США, одночасно враховуючи ваші особисті, фінансові, майнові та благодійні цілі. Завдяки розумному плануванню жертводавці можуть збільшити розмір своїх зобов’язань перед організацією та/або зменшити податковий тягар для своїх спадкоємців. Запланований даток — це глибоко змістовний подарунок, який дозволить організації продовжувати свою майже столітню місію захисту, освіти, розвитку та піклування.

Ми заохочуємо вас обговорити можливі варіанти з вашою родиною, фінансовим консультантом чи юристом. Після цього, будь ласка, зв’яжіться з нами за адресою treasurer@unwla.org, щоб ми могли підтвердити, що організація може прийняти ваш запланований даток.

Загальні Збори Округи Нова Англія

Христина Гунда, секретар Округи Нова Англія

Загальні збори округи Нова Англія відбулися 12 листопада 2023 р. у церковній залі парафії Пресвятої Богородиці м. Бриджпорт, Коннектикут, і розпочалися молитвою СУА. На зборах були присутні союзьнки 73-го, 106-го, 108-го та 139-го Відділів, а також члени Управи Округи.

Діяльність Окружної Управи презентувала голова Округи Нова Англія Катерина Таньчин, яка обіймала посаду упродовж 5 років. Вона розповіла про результати праці й труднощі, що виникали у період її каденції, подякувала союзьнкам за відданість, за сприяння розвитку й процвітання СУА та допомогу тим, хто має потреби, дала настанови і поради щодо подальшої праці.

Про роботу відділів за минулий рік розповіли їхні голови, а члени Окружної Управи звітували про діяльність у своїх напрямках і передали свої повноваження новообраним наступницям.

До складу Окружної Управи на наступні 2 роки ввійшли: Ольга Савчук — голова Округи Нова Англія, Орися Назаровець — заступниця голови, Христина Гунда — секретар, Надія Кільчицька — скарбник, Катерина Яворська — архівна референтка, Катерина Таньчин — організаційна референтка, Ірина Кузьмич та Злата Дмитрук —

референтки у справах культури та освіти, Христина Мельник — голова Контрольної комісії.

На зборах ухвалили рішення продовжувати поширювати відомості про події в Україні та про СУА серед української та американської спільнот, а також обговорили, хто і як це може робити, ділилися ідеями для пошвавлення збору коштів, зокрема через започаткування нових заходів. Розглянули питання ознайомлення союзьнок зі Статутом СУА, покращення комунікація між членами Управи, оформлення фотоальбомів та організацію фотовиставок про діяльність відділів, організації бібліотек при кожному відділі, а також обговорили ідею з відновлення Дня Союзьнки.

Учасники зборів зауважили, що діяльність СУА заради збереження української ідентичності і підтримки України та українців під час війни є досить потужною. Нині як ніколи наші членкині розуміють, що допомагати Україні відстоювати право на незалежність мають всі: військові, волонтери, державні та громадські організації, діаспора. Тому головною метою праці нашої округи у майбутньому залишається допомога та підтримка України.

A Conversation with the Past

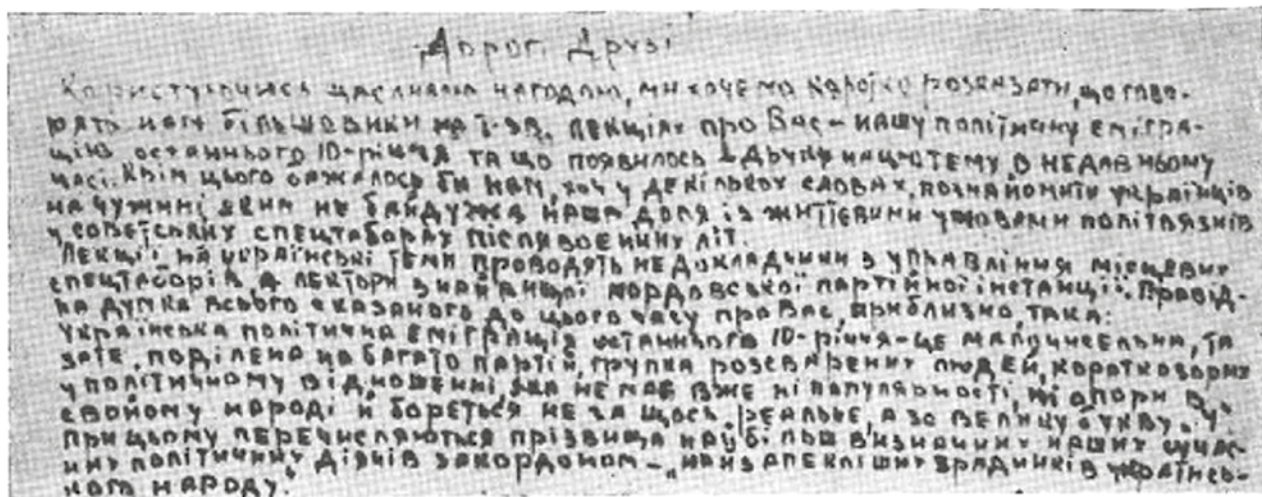
From the Our Life Archives: The 1950s

Each issue throughout this 80th anniversary year of Our Life will feature an article from one of the magazine's eight decades. This month, Our Life editor Romana Labrosse shines the spotlight on the 1950s.

After launching in 1944 as a tabloid, *Наше життя* / *Our Life* underwent several changes in the 1950s, including adopting the magazine format that has continued to the present day and devoting a few pages in each issue to an English-language section titled "Ukrainian Woman." The content of that section varied widely, from branch reports and organizational announcements to editorials and political perspectives. News from Ukraine was a regular feature, particularly news about Ukrainian women. The September 1956 issue, for example, included "A Letter from Slave Labor Camp," about a letter from Ukrainian women political prisoners in a Mordovian concentration camp that had been smuggled out to the West. The letter was written in purple "ink" on a piece of linen cloth, enabling it to be hidden in the lining of an item of clothing. "The writing is legible," says the article, "and similarly clear are the well-measured thoughts expressed therein. In scanty sentences its authors are trying to convey the matters of great concern to them."

The letter begins with a description of the conditions in the camp: famine, hard labor, and appalling sanitary conditions, compounded by a ban on correspondence with the outside world and on "engaging in handiwork." In the second half, the prisoners inform the Ukrainians of the free world that the Bolshevik regime is watching their activities, but the prisoners "wish them firmness ... and believe that one day they will be found working for the restoration of nationhood to their native land."

The article concludes with a paragraph that could have been written today: "Hence we realize that the struggle for independence waged by the Ukrainian people is growing and is striking ever deeper roots. And our women, abreast of men, are in the first lines of resistance."

Facsimile of a portion of the original letter, written on linen, from Ukrainian women to their countrymen in exile. The letter was smuggled out of a Mordovian prison camp.

Про Песах, Великдень і трохи про їжу

Маріанна Душар, авторка кулінарного дослідницького проекту «Пані Стефа», стипендіатка програми ім. Фулбрайта

Великдень історично тісно переплетений із Песахом — найважливішим і найстаршим святом юдеїв, яке ще називається Святом опрісноків (Chag ha-masot).

То ж поговоримо про Песах — почнемо з історії, а потім перейдемо до кухні. Тим більше, що аспект їжі на Песах дуже важливий, а часом ще й дуже цікаво перегукується з нашими Великодніми традиціями.

Частина перша, Старозавітна

Святкування Песаху присвячене звільненню єврейського народу від єгипетського рабства, в якому євреї знаходилися 400 років (*Буття 15:13*). Фараон не відпускав їх і Бог наслав єгиптянам 10 кар. За П'ятикнижжям (*Вихід 12:22, 23*) напередодні останньої кари єгипетської — смерті первістків — Бог наказав євреям заколоти «ягня без вади» і його кров'ю помастити одвірки будинків своїх, а м'ясо ягняти засмажити. У 14-ту ніч місяця Нісана караючий Ангел Господній «пройшов повз» (אָפּן) помічених кров'ю будинків євреїв, а тому були врятовані їхні первістки. То ж лише після сповнення 10 кари фараон дозволив євреям покинути Єгипет (*Вихід 12:31—33*), і вони покидали його так швидко, що хліб не встиг підрости.

Частина друга, Новозавітна

Песах був пророцтвом про інший Вихід і іншого Агнца, який мав прийти: «Оце Агнець Божий, що на Себе гріх світу бере!» (*Іван 1:29*). Пророцтвом того, що Бог пошле світу Свого Сина, Який стане досконалою жертвою — «ягням без вади», проллє кров на хресті, аби Бог міг «пройти мимо» гріхів тих, хто вірить в Нього.

Події Нового Завіту тривають, власне, в часі Песаха. За шість днів до Песаха Ісус приходить у Віфанію і воскрешає Лазаря (*Лазарева субота*). Наступного дня Ісус в'їжджає в Єрусалим верхи на ослиці і люди стрічають Його пальмовим гіллям і вигуками «Осанна!» (*Вербна неділя*).

Седер (סדר) — порядок; ритуальна трапеза, якою розпочинається свято Песах Ісуса з апостолами у християнській традиції названий Тайною вечерю і став першою Євхаристією. Ісус уподібнює себе до пасхального ягняти, переломлюючи хліб над вином.

Немає остаточної згоди в питанні про те, чи була Тайна вечеря в повному розумінні седе-

ром, але скоріш за все слова «*Це є Тіло Моє*» Ісус промовив саме над опрісноком. Довгий час тривали суперечки, на якому хлібі здійснювати Євхаристію — прісному чи квасному. І донині є певне розділення: церква латинського обряду використовує прісний хліб — облатки (oblatio, безкровна жертва), християни ж східного обряду використовують Божественну Літургію на просфорі (квасному хлібі).

Частина третя, про їжу

Тепер про їжу, яка в Песах має велике значення, а ще має деякі важливі обмеження. Найголовніше — це сувора заборона на квасне тісто і хліб з нього — хамець. Як і в нашій традиції, Песаху передує дуже ретельне прибирання помешкання. Прикінцевим елементом є ритуальні «пошуки хамеця» (*бдікат хамець*) за допомогою свічки, пера і дерев'яної ложки — свічка не дає тіні, в якій можна не помітити частинку хамеця, пером можна досягнути в найдальші закутки і вимести хамець, і зібрати його на дерев'яну ложку, яку спалити в ритуалі «спалення хамеця» (*біур хамець*). Цікаво, що перед пошуками хамеця у помешканні розкладаються ретельно загорнуті шматочки квасного хліба, щоб впевнитися, що хамець «знайдуть», «спалять», благословення на пошуки не буде марним і ритуал буде правильним.

У святковій вечері Седер також є багато подібного з нашим готуванням до Великодня. Підготовка до Седеру повинна бути закінченою до настання *йом-това* (свята). Стіл накривають найкращим обрусом, розкладають найкращі (деколи навіть спеціальні) тарелі, кладуть срібні ножі і виделки, келихи для *кідушу* (вина). Весь посуд, що використовується на Седер, має бути новий або дуже ретельно вимитий і ошпарений окропом, щоб не залишилося нічого нечистого.

На стіл біля найстаршого за столом ставлять спеціальну тацю, на якій у визначеному порядку викладають символічну їжу: *Зроа* — печений і підсмалений шматок м'яса з кісточкою, символ жертвовного ягняти (часом це куряче крильце, дуже обсмажене на вогні); *Бейца* — яйце, зварене натвердо, що символізує святкову жертву в ім'я життя; *Марор* — гіркі трави, що символізують гірке життя юдеїв в Єгипті (зазвичай використовують листя цикорію, гіркої зеленої салати, кавальчики хрону); *Харосет* — суміш з тертих яблук, фініків, мелених горіхів, вина та кориці, що символізує глину на «великих будовах» Єгипту; *Карпас* — варений корінь селери, або картоплина, зеленина селери, що символізує важку працю в рабстві; *Хазерет* — розтертий або дрібно нарізаний хрін. Також на тацю кладуть три *маци*, перекладених серветкою, кожна з котрих символізує різні коліна юдеїв — Ізраелітів, Левітів і Коєнів. Усе, що стоїть на великому тарелі, не використовується для їжі. Їдять ці самі страви, але подані окремо. Також на стіл ставлять піали із солоною водою, в яку під час трапези обмакують *карпас* як символ солених сліз, пролитих у неволі.

Під час Седеру кожен єврей повинен пройти п'ять обов'язкових етапів (*міцвот*): з'їсти мацу, випити чотири чаші вина, з'їсти марор, який зазвичай кладеться між двома шматочками маци, прочитати Агаду, співати або читати хвалебні псалми. Чотири келихи червоного вина, які повинні бути випитими кожним під час Седеру, символізують чотири обіцянки, дані Всевишнім народу Ізраїлю: «І виведу вас з-під ярма єгиптян...»; «І врятую вас...»; «І спасу вас...»; «І візьму вас ...» Два келихи випивають до трапези, а два — після (діти п'ють виноградний сік). За традицією заведено наповнювати п'ятий келих і залишати його для пророка Іллі, який повернеться напередодні Песаха на землю, щоб сповістити про настання «дня Господнього, великого і страшного». Цей келих не випивають, а залишають на святковому столі.

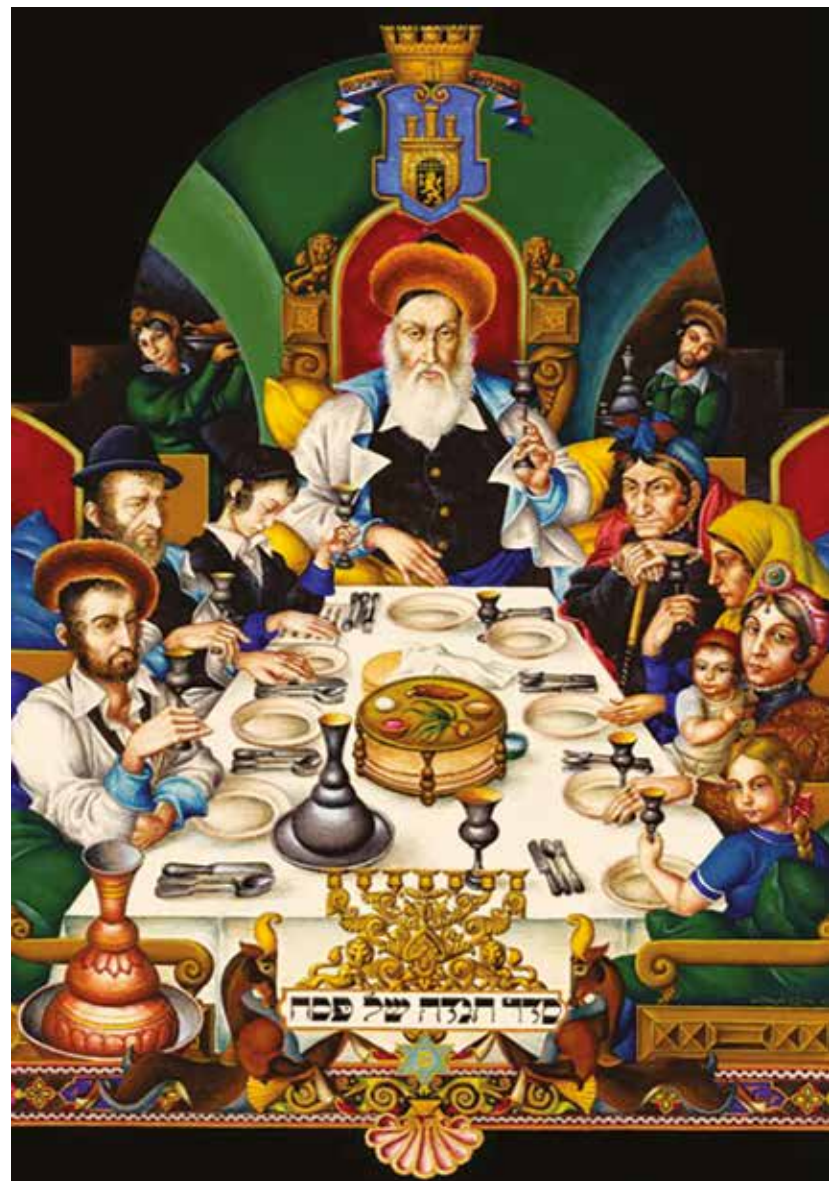
Седер, як і наша Великодня трапеза, є дуже родинною подією, який проводять в родинному або товариському колі. За столом слідує багатьом давнім ритуалам, а також дбають один про одного — частуються, допомагають трапезувати.

Трапеза на Седер дуже багата, до неї готуються заздалегідь. Є традиційні страви, які за-

звичай готують — *кугель* з маци, розсіл з кнедликами (*кнейдлах*) з мацової муки, *латкес* з маци та *мацебрай*, *гефільте фіш*, хрін з буряковим соком (нічого не нагадує наші *цвіклі*?).

Бачите, скільки спільних символів із Великодніми: хрін і букшпан в кошичку, цвіклі, яйце посолене і поперчене, яким ділимося перед Великоднім сніданком. Звісно, символізм у нас на Великдень інший, але не можемо не помічати спільностей.

Ілюстрація до цього тексту — рисунок єврейського художника Артура Шика з циклу «Агада» (1934—1936). Зверніть увагу на герб Львова, жовто-блакитні стрічки і напис *Semper Fidelis* над головою патріарха родини, що зібралася на Седер. Сподіваюся, що вам, як і мені, це все дуже цікаво.

«Аби с ти були такі величні, як ся паска пшенична!»

Наталія Слободян-Байдюк, Брансбург, штат Індіана

У передвеликодній день, коли всі люди сповнені Божою благодаті і є трошки схожими на святих, я люблю тихенько прочинити двері минулого, за якими особливі миті часу Воскресіння у рідному селі, де поміж пишними вінками яблуневого цвіту радіємо і воскресемо ми всі потроху, адже завтра день великого Таїнства і народження головної Заповіді господньої «любити ближнього свого, як самого себе».

Саме цієї днини, ніби вчора, я підтюпцем поспішала у село Гринівці Тлумацького району на Івано-Франківщині, до найгостиннішої хати на селі, до баби Цапихи, яка, ніби до Святої Тайни Євхаристії, готується до замішування великодньої паски. На вулиці — ані душі, наче всі царинські люди нині на колінах у молитві за бабину і свою паску, аби не запалася, аби виросла, аби не тріснула, аби Сонцем світилася.

Марія Гринишин і її великодня паска.

Згадую подвір'я, звідки пахло хлібом і бадьорим духом господині Марії, як цоркаю великою клямкою сінешного ґанку і стаю учасницею святої містерії... І тішуся, що тоді ввімкнула диктофон, бо тепер маю змогу передати вам великодню, на місцевій говірці розповідь всезнаючої Марії Гринишин — весільної свахи, вінкоплетільниці, талановитої кравчині, дизайнера власно розробленого бренду «Маріїні тажурки» та «гриновецькі бурки», авторки численних віршів і пісень, якій нещодавно Бог дарував 97 років, а разом з ними і світлий розум, відмінну пам'ять і таку ж щирю душу, доторкнутися до якої, ніби Свяченої водиці напитися, чи Великодньої паски скуштувати.

«Колись у Гринівцях випікали на Великдень такі великі паски, як решета! У нас казали: "Паска — як чічка!" Паску треба було спокійно замісити, аби нічого не забути. При замісі ніхто не співав, не говорив, то був Великий Піст... Колись давно тісто розчинели у кориті на 2—3 години, а потім додавали до замісу всьо решта. Рецепт був простий: борошно, дріжджі, цукор, жовтки, маргарина. Два рази розчина в кориті мала підкиснути, а третій раз треба було віроблети паски. На віроби до паски щипали гульку дріжджового тіста, до якого додавали тіста без дріжджів, аби паски лише трошки підкисли і мали файний вигляд.

Коли велика паска підійшла, брали великі стебла соломи і набивали їх у паску, аби вона не тріскала. Круглої форми хліби називалися "паски", а довгі — "баби". Перший хліб до печи все перехрещували, як і заміс у кориті. Коли саджели хліб у піч, ніхто в хаті не рипав дверима. У накалені печи грань відсували на край, а там, де горіли дрова, запихали папір. Якщо він горів, означало, що ще зарано класти паску, може підгоріти. А якщо лише тліє — то вже пора.

За мої пам'яті мої тато несли до церкви на плечах велику паску у вереті. Мама несли кошик, а я бігла коло них. А вже пізніше я несла під пахов завиту в обрусі "бабу". У давнину в нашому селі

несли свічене в коритах, а не в кошиках. У кориті мало бути ціле паце з хрінном в зубах, обложене довкола яйцями, солев, сиром, маслом, кубасов, чи запеченим клубом. Паску несли окремо в обрусі, потім уже несли в кошиках, але великих. А тепер всьо сі зменчило: і кошики, і паски. Колись мала бути лише велика паска. Не дай Боже, аби сі не вдала! Коли того так сі ходило, пильнувало. Сусіди бігали одні до других: "А як в тебе?" Я навіть не пам'ятаю, аби колись хліб западавсі, а печу я паски від 17 років, відколи вмерли мої мама. А сего року — запалосі аж дві. Най сі западають, а біда най йде на ліси...

Посвічену паску приносили з церкви до хати і мама казали: "Свечена паска до хати, всяка біда — з хати!" А свіченю солев обсолювалосі цілу господарку довкола. Сіль світили обов'язково.

Як ми малими чекали, коли мама вітігали з печи паску, вітрісали її з пательні і нас благословили. Якщо дівчину, то: "Аби ти була така велич-

на, як ся паска пшенична!", а хлопцєви: "Аби ти був такий величний, як сей дар пшеничний!".

Пасок мало бути 12 (як 12 страв на Святий вечір), а пасчинет кілько, кілько душ відійшло з хати. Усі паски стояли цілий Великдень на столі, як окраса. Пасчинета роздавали на Великдень під церков, бо ходила сила-силенна жебраків. Убогі міхами збирали хліб і складали міхи під паркани. Світили лише велику паску. Ксьондзови давали лише яйці. Палямар з деком бігали з капов за чотири кінці, аби люди кидали по яйцєви.»

Мені залишається подякувати бабі Марії! Скільки літ її знаю, а дивує мене чимраз більше! Якби то ще дізнатися від неї таємницю великої ласки — мати у її літа такий світлий розум! Дай, Боже, за рік дочекати! Христос Воскрес!

Фото журналіста, письменника, ведучого і автора краєзнавчих програм Івано-Франківського телебачення «Галичина» Василя Лєсїва.

Марія Гринишин і Наталія Слободян-Байдюк.

Як моє яєчко приміряло великодню сорочку

Наталія Слободян-Байдюк, Браунсбург, штат Індіана

Наталія Слободян-Байдюк за роботою.

У ці святочні дні, коли над кожною хатою витає запах свіжоспеченої Паски, а над кошиком стоїть собі Сонцем німб Великодньої святости, я так люблю згадувати, як робилася моя перша писанка з бісеру по дерев'яному яєчку... така смішна, якась кострубата, ніби зле погигльована дошка в руках молодого майстра, що ще має гадку величатися колись столяром. Ту свою «мучену» писанку я маю дотепер, а тоді, коли обтягла її, ніби залізний обруч дубову бочку, широким виплетеним візерунком, майстерно з'єднавши докупи, ніби сама курка на Великдень знесла таке красне яєчко, була би за жадні гроші його не продала!

Відтоді не було мені вже спокою з тими яйцями! Яке яйце не лапнула в свої руки, то мусіло мати щонайкращу «великодню сорочку»! І не знала вже я, чи маю з того тішитися, чи плакати, бо в усіх людей весняний день довшим став, лише в мене одної через ті яйця — коротшим... Зате яким барвистим, щасливим і веселим, ніби хто зсередини душу медом змащував! Я вже

не кажу, яким довготривалим був для мене мій Великдень! Для всіх людей лише три дні, а для мене аж три тижні, поки де які були яйця в хаті, не зодягла у «великодню одіж»...

Обложившись довкола всіляким «яєчним реманентом» — дрібними і грубими пацьорками, шовковими, як дівочі коси, нитками, тоненькими, як волосок, голками, малесенькими, ніби діточими, ножицями, білими аркушами з намальованими, від руки візерунками — я ніби та ворожка, що обкручуючи безліч разів пальцями біленьке яєчко, ткала йому великодню сорочину, а собі ніби ворожила кращу долю на сей Великдень... У тій святій тиші, коли здавалося, самі Янголи перелетіли через мою хату, я вже собі не належала... лише сповнювала якийсь дивний обряд такого приємного мені Таїнства.

Здавалося, ніби мої пацьорки пішли до танцю, а той танець перетворився у правдиве вісіле! Пара за парою, прикликаючи інших за собою, мої пацьорки, як належить за гринівецьким

весільним обрядом, зачинали під вікном такий милий танок «На дзень добрий!», а другі і собі залюбувавшись, бралися в гарячі обійми та йшли «коломийки», а далі «польки», «канади», «вальса», дійшовши нарешті до найважливішого моменту — обплетення яєчних чубків, через що мусіли добре розправити плечі, взятися кулка і такий фанний «аркан» вдати, аби саме великоднє яйце не завстидати... Ноги під столом придубували, в голодному від Великого посту череві сумно «грали органи», серце калатало, ніби дерев'яний кливець у руках малих хлопчаків по дашку церковного паркана в Страсну П'ятницю, а радісна душа й собі голосила, який то День Великий скоро настане... А тим часом тоненька голка штрикала попід нігті своїм безжальним києм та так боляче, ніби в саме серце розп'ятого Ісуса (бо й собі ще вчилася попадати, куди треба), пальці стікали кров'ю, як Ісусове чоло від тернового вінка, а втомлені від сільської роботи спухлі руки не дарували, а терпляче, як Бог велів, пхали «свою біду поперед себе» вперед, поки великоднє яєчко не засміється у тих

руках, що його так гріли, пестили, поки нарешті не зодягли.

...Насильюючи, ніби шлюбний перстень на палець нареченій, останню пацьорку на голку, я сумувала, що то «вісіле» хоч і прикре, але таке ладне, скінчилося і як добра газдиня вже на друге старала, а на лиці і в душі світилася, як Великодня Церква опівночі, що вигравала на всеньке село гучними дзвонами. І дякувала Сонечку за весняне тепло та світло, за яким через зиму так банувала, Богу — за зроблену роботу, за дар, терпіння та здоров'я.

А запах свіжої Паски, що вдаряв з печі ніби Святим Духом на всю хату, зачморкаючого натертого білого хреню з-під терки, зачасниченої татової домашньої ковбаси та високої аж на чотири пальці буженини на вишневих дровах, маминого домашнього сиру, прибраного листочками барвінку з-під вишиваного рушничка — голоситимуть на цілу хату, на всю вулицю, на всенький Світ, що «ХРИСТОС ВОСКРЕС! І СВІТ СТАВ, ЯК ВЕЛИКДЕНЬ!»

Великодні яєчка Наталії Слободян-Байдюк.

Across the U.S. on February 24, Soyuzianky Advocated for Ukraine

Branch 50, Ann Arbor, MI

Ukrainians around the world marked the second year of Russia's full-scale invasion of Ukraine, and 10 years of war, during the week of February 24, gathering to commemorate victims, homes, and cities lost. The Ann Arbor community held a Vigil for Ukraine on Monday, February 19, on the University of Michigan Diag – a deeply intense and special event during this time of war. We are stubborn, strong-willed fighters. We don't take no for an answer. We will not stop. We have hope. We have Ukraine.

Our zealous Congresswoman, Rep. Debbie Dingell, asked us not to give up hope as we fight for aid. Mayor Christopher Taylor shared that Ann Arbor stands with Ukraine. University of Michigan scholars Katerina Sirinok-Dolgarova, Associate Professor of Jour-

nalism, and Yuri Kaparulin, Associate Professor of International Law, shared their stories and nostalgia for a free Ukraine. We marched in silence from the Diag to the Burton Memorial Tower, where the carillonist rang three Ukrainian songs: Plyve Kacha, an ancient song warning of the risks of warfare; Chervona Kalyna, a patriotic march first published in 1875 by Volodymyr Antonovych and Mykhailo Drahomanov and associated with the Ukrainian people's aspiration for independence; and the Ukrainian national anthem. The vigil and rally were followed by a captivating lecture by journalist Iuliia Mendel, former press secretary to President Zelensky and author of *The Fight of Our Lives*. – Nadine Maruszczak, Branch 50 Advocacy Chair

Branch 56, North Port, FL

Branch 56 Soyuzianky joined the Ukrainian American community in a number of commemorations of the second anniversary of Russia's war on Ukraine, including a February 23 rally and a February 24 interfaith prayer service at St. Mary's Ukrainian Catholic Church attended by many local clergy, refugees, and non-Ukrainian neighbors, including City of North Port Commissioner Phil Stokes.

Branch 56 also arranged for a southwest Florida publication, *The Sun*, and CBS Channel 10 News (Tampa Bay) to interview a Ukrainian refugee who fled the war not long ago with her four young children and husband. Branch 56 President Inia Tunstall served as interpreter and was also interviewed herself. Reporters from area newspapers covered the February 23 rally, and ABC Channel 7 (Sarasota) covered the February 24 prayer service. The Channel 7 reporter interviewed Branch 56 member Ulana Rondiak, whose son and family continue to live and work in Ukraine as the war rages on. Her interview was both touching and heartfelt. – *Patricia Zalisko, Branch 56 Press Officer*

Branch 91, Bethlehem, PA

Branch 91 marked the second anniversary of Russia's full-scale invasion of Ukraine with a community gathering at St. Mary's Ukrainian Orthodox Church in Allentown on February 25. The United with Ukraine event began with a prayer service led by clergy from Lehigh Valley area churches, followed by a town hall meeting with elected officials. It attracted over 100 participants, including branch members, parishioners, members of Ukrainian American Veterans Post 42, and a notable number of supporters of non-Ukrainian descent. Congresswoman Susan Wild provided an update on the status of further U.S. aid to Ukraine, while Khrystyna Hayovyshyn, Deputy Permanent Representative of the Permanent Mission of Ukraine to the United Nations, emphasized that the war is based in Russia's denial of Ukrainians' right to exist. A representative of Senator Bob Casey delivered the senator's message of ongoing support for aid to Ukraine.

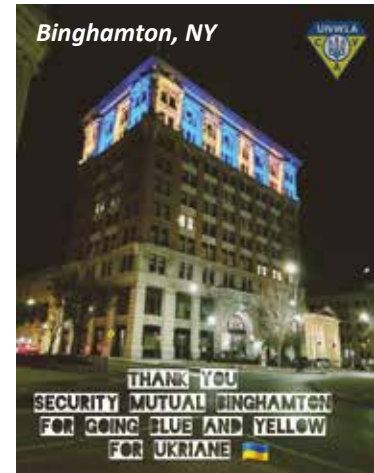
The United with Ukraine town hall strengthened the relationship between Branch 91 and elected officials and brought attention to the ongoing crisis in Ukraine as it garnered significant media attention, including radio, television, and print coverage. It also provided an opportunity for the extended Ukrainian community of the Lehigh Valley to come together in support of Ukraine and each other. An unexpected sum of \$1,639 was donated by those in attendance to support humanitarian aid initiatives. – *Roxanne Dew, Branch 91 President*

Khrystyna Hayovyshyn of the Permanent Mission of Ukraine to the United Nations (top) and Congresswoman Susan Wild spoke at the United with Ukraine town hall.

Austin, TX

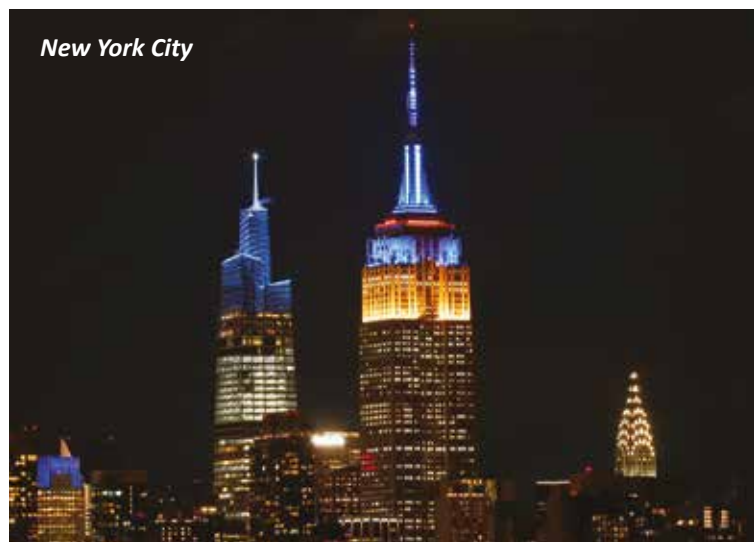
Binghamton, NY

Branch 107, San Jose, CA

Branch 36, Chicago, IL

New York City

Philadelphia, PA

Philadelphia, PA

Albany, NY

Washington, DC

Two UNWLA Scholarship Programs for Students in the U.S. Дві стипендіальні програми СУА для студентів у США

Eva Staszkiw

The UNWLA hopes to attract new star scholars for its two annual scholarship programs being offered again in May 2024: the Vovk/UNWLA Scholarship in partnership with the Vovk Foundation, and the Eva Staszkiw Memorial Scholarship.

“I am both excited and very confident that these scholarship programs will attract the same high-level caliber of applicants that applied last year,” says UNWLA President Natalie Pawlenko.

“Although the 2024 scholarships are still several months away, this gives our young Ukrainian American scholars great lead time to plan their future and to consider how they can contribute to the Ukrainian diaspora in America as future leaders.”

The Vovk/UNWLA Scholarship award is granted to persons of Ukrainian descent, including Ukrainian Americans, who have completed their freshman year at an accredited U.S. university as full-time students and maintain a very high academic standing.

The UNWLA Eva Staszkiw Memorial Scholarship is funded by an endowment left by the late Eva Staszkiw, a devoted Soyuzianka who had arrived in the U.S. in 1910. The goal of the endowment is to further and expand support for Ukrainian studies in the U.S.

“The UNWLA has been committed to providing financial support to students around the world for the past 60 years,” says Natalie Pawlenko. “Small scholarship awards to students studying in the U.S. may seem inconsequential, but they play an important role in several ways.”

The UNWLA believes that even a small bursary can alleviate the financial strain of tuition, textbooks, and living expenses, making higher education more accessible. It helps minimize the need for loans, thus reducing the burden of student debt after graduation. It also helps motivate students to persist in their studies and complete their degrees.

“The UNWLA wants students in Ukrainian studies to understand that we are committed to their success,” says Natalie. “We encourage our branches and members to contribute financially to the Staszkiw and Vovk scholarship awards so that, with each year, we can offer more and more scholarships to worthy students.”

More information on both scholarships can be found on the UNWLA website at www.unwla.org/education.

СУА сподівається залучити нових зіркових стипендіатів до двох щорічних стипендіальних програм, які будуть запропоновані у травні 2024 р.: стипендія Вовка/СУА (Vovk/UNWLA Scholarship) у партнерстві з Фондом Вовка (Vovk Foundation) та Меморіяльна стипендія СУА ім. Єви Сташків.

«Я одночасно рада і дуже впевнена, що ці стипендіальні програми привернуть увагу такого самого високого рівня кандидатів, як і минулого року, — повідомляє голова СУА Наталя Павленко. — Оскільки до початку стипендіальних програм 2024 р. залишилося ще кілька місяців, наші молоді українські американські науковці матимуть достатньо часу, щоб спланувати своє майбутнє та обміркувати, який внесок вони можуть зробити в українську діаспору в Америці як майбутні лідери».

Стипендія Вовка/СУА надається особам українського походження, зокрема й американцям українського походження, які закінчили перший курс акредитованого американського університету денної форми навчання та мають дуже високу академічну успішність.

Меморіяльна стипендія СУА ім. Єви Сташків фінансується з фонду, залишеного покійною Євою Сташків — відданою союзянкою, яка прибула до Сполучених Штатів у 1910 р. Метою цього фонду є подальша та ширша підтримка українознавчих студій у США.

«СУА надає фінансову підтримку студентам в усьому світі протягом останніх 60 років, — розповідає Наталя Павленко. — Невеликі стипендії студентам, які навчаються в США, можуть здатися несуттєвими, але вони відіграють важливу роль у кількох аспектах».

У СУА вважають, що навіть невелика стипендія може полегшити фінансове навантаження, пов'язане з оплатою навчання, підручників та проживання, і робить вищу освіту доступнішою. Вона допомагає мінімізувати потребу у позиках, чим зменшує тягар студентського боргу після закінчення навчання. Це також допомагає мотивувати студентів наполегливо продовжувати навчання та здобувати вищу освіту.

«СУА хоче, щоб студенти-україністи розуміли, що ми зацікавлені в їхньому успіху, — зауважує п. Наталя. — Ми заохочуємо наші відділи та членкинь робити фінансові внески на стипендію ім. Єви Сташків та стипендію Вовка/СУА, щоб з кожним роком ми могли пропонувати все більше і більше стипендій гідним студентам».

Branch 124 Shares Ukrainian History, Culture

Olya N. Czerkas, President, Branch 124, St. Petersburg, FL

Branch 124 members were busy throughout the past year, networking with the American community in support of Ukraine, educating others about Ukrainian history, culture, and art, and working with other organizations to preserve Ukraine's beautiful traditions.

Commemorating the Holodomor

Snizhana Korobchenko recites a moving poem, begging for food for her child and herself.

On the 90th anniversary of the Holodomor, Branch 124 members joined Ukrainians around the world to remember the millions who died and to educate non-Ukrainians about the genocide. Maria Brown prepared an educational Holodomor presentation that was displayed throughout November at the Lakeland Public Library. The presentation included a handout, "Facts About Ukraine and Her People," and posters with pictures and facts about the Holodomor. The display evoked strong emotions; many visitors were astonished that they had never before heard about this horrific event.

As it has done for a number of years, Branch 124 honored the victims of the Holodomor by collecting food for the hungry. Led by Daria Markiw, the November drive collected a vast amount of food, which was donated to a local homeless shelter.

Branch 124 members also took part in a Divine Liturgy and Panachyda at the Epiphany of Our Lord Ukrainian Catholic Church. Following the service, a short skit was presented. Silence filled the church and emotions stirred as Snizhana Korobchenko recited an emotional poem, pleading for a bit of food for her daughter and herself. The short re-enactment of a pleading mother filled hearts with sorrow and eyes with tears. All felt the reality of history!

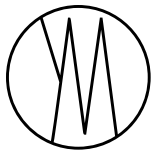
St. Petersburg International Folk Fair

Local students visit the Ukrainian booth at the St. Petersburg International Folk Fair.

During the three-day fair every October, countries display their art, discuss their culture and traditions, sell their food, and share historic aspects of their country. Ukraine has featured prominently at the fair for 43 years, thanks in large part to the efforts of the late Marion Serna, president of the Ukrainian American Association and longtime member of Branch 124. In her honor, branch members took on responsibility for continuing Marion's work to educate others about Ukraine's culture and traditions.

This year's folk fair theme, Famous Athletes, allowed us to feature the many talented Ukrainians who have broken world records or won medals at the Olympics. Highlighting chess, our local Ukrainian Chess Master set up chess boards in front of our Ukrainian booth where individuals could test their chess skills. Visitors to the Ukrainian booth could also learn about the beautiful art of pysanka making thanks to Olya Czerkas's mini-pysanka making lessons, where she also shared the symbolism found in this traditional art form. The Ukrainian booth also offered delicious ethnic food, memorabilia, art, and information packets. Zinoviia Zakovorotna, a talented Branch 124 member, played the bandura and sang traditional songs, and guests also enjoyed watching Ukrainian dancers perform to lively music. Branch members played a significant role in the success of this educational event.

THE UKRAINIAN MUSEUM 222 E 6 NYC

Peter Hujar's Photographs on View at the Ukrainian Museum This Summer

Peter Hujar: Rialto

May 2 – September 1, 2024

Peter Hujar (1934–1987) was an exemplary figure of the New York City photography scene. Born to an immigrant family, he was raised and homeschooled by his Ukrainian grandmother until the age of 5, exclusively in the Ukrainian language. He would later plant his roots in the heart of New York City's East Village, also known as the Ukrainian Village, where he would be enthralled by the world of performance art and street culture.

Private by nature, combative in manner, well-read, and widely connected, Hujar inhabited a world of avant-garde dance, music, and art. His difficult and unstable upbringing in a household victimized by alcoholism influenced his artistry and vision significantly as Hujar turned toward a career in photography. Having learned from some of the greatest photographers in the industry, he used his training, paired with his identity and background, to create powerfully dis-

ruptive and influential photographs in the early years of his career. In his Ukrainian Village loft studio, near various legendary Ukrainian establishments such as the Veselka restaurant and the Ukrainian Museum, Hujar focused on those who followed their creative instincts and shunned mainstream success.

Hujar created direct yet enigmatic portraits of people, artists, and performers in close dialogue with the theater and movement scenes that emerged in downtown New York in the 1960s. His subject matter was influenced by various dimensions of his experiences, including a lifelong interest in celebrating dance and theater, documenting the illness and death of close friends. He would eventually witness major tragedies in his community – namely, the Stonewall Uprising of 1969 and the HIV/AIDS epidemic, later passing away from the virus himself. He made, in his words, “uncomplicated, direct photographs of complicated and difficult subjects,” simultaneously immortalizing moments, individuals, and subcultures and grieving those who would pass away before him.

Peter Hujar: Rialto focuses on this early period, presenting 75 photographs by this incredibly significant artist. Drawn from the extensive holdings of his work at the Peter Hujar Archive and three museum collections from New York and California, this exhibition and its catalogue follow Hujar from his beginnings in the mid-1950s, displaying the first 15 years of his photography career.

Lois Adler, 1956, vintage gelatin silver print, Courtesy The Ukrainian Museum, New York, 2 May – 1 September 2024, © The Peter Hujar Archive/Artists Rights Society (ARS), NY

Cat on a Cash Register, 1957, vintage gelatin silver print, Courtesy The Ukrainian Museum, New York, 2 May – 1 September 2024, © The Peter Hujar Archive/Artists Rights Society (ARS), NY

Girl Hanging on a Slide, Southbury, Connecticut, 1957, vintage gelatin silver print, Courtesy The Ukrainian Museum, New York, 2 May – 1 September 2024, © The Peter Hujar Archive/Artists Rights Society (ARS), NY

Palermo Catacombs #1, 1963, vintage gelatin silver print, Courtesy The Ukrainian Museum, New York, 2 May – 1 September 2024, © The Peter Hujar Archive/Artists Rights Society (ARS), NY

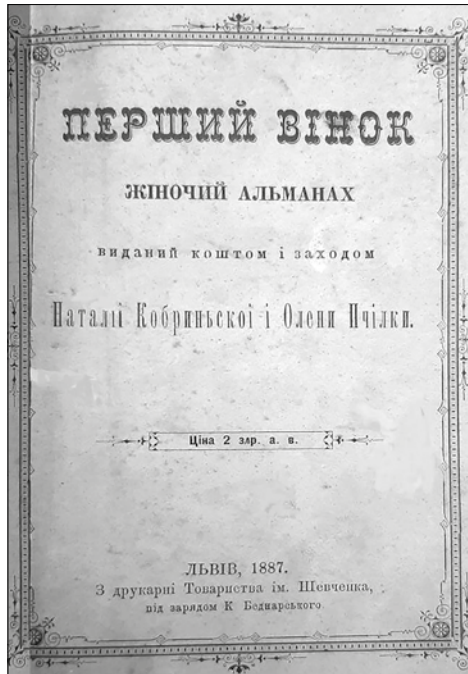
Horse, West Virginia, 1969, pigment ink print, Courtesy The Ukrainian Museum, New York, 2 May – 1 September 2024, © The Peter Hujar Archive/Artists Rights Society (ARS), NY

Drag Ball, Hotel Diplomat (I), 1968, vintage gelatin silver print, Courtesy The Ukrainian Museum, New York, 2 May – 1 September 2024, © The Peter Hujar Archive/Artists Rights Society (ARS), NY

«Провісник нового духу серед українських жінок»: історія жіночого альманаху «Перший вінок»

Алла Швець, докторка філологічних наук, професорка, заступниця голови ВГО Союз Українок

Титульна сторінка альманаху.

Жіночий альманах «Перший вінок», що вийшов у Львові 1887 р., назавжди увійшов в історію українського жіночого руху як перший безпрецедентний і гідний подиву приклад інтелектуального, духовного, національного єднання українського жіноцтва. Саме таку об'єднавчу ідею цього видання – «В імені нашої національної єдності» – було проголошено в «Передмові» Наталії Кобринської до цього альманаху. Понад 135 років тому це було надзвичайною подією в умовах бездержавності України, розділеної поміж двома імперіями. Хоча за лаштунками «Першого вінка» кипіло чимало видавничих труднощів, непростих авторських амбіцій, затаєних суперечок, під однією обкладинкою в ньому змогли об'єднатися 17 письменниць (11 – із Галичини і 6 – із Наддніпрянщини), представивши 49 своїх творів різного жанру (поезія, проза, наукові розвідки). «Голоси жінок-галичанок і

українок переплітаються і зливаються в одну гармонію» – запримітив цю суттєву ознаку альманаху Іван Франко. Була серед авторок навіть одна неписьменна – Катерина Довбенчук, яка з допомогою свого брата Михайла Павлика таки зуміла викласти свої думки у прекрасній етнографічній праці.

Ідея єдності «Першого вінка» виявна не лише в національно-політичному, а й в інших сенсах: *соціальної єдності* – бо на ниві літератури тут об'єдналися жінки різного соціального статусу: дворянка і селянка, учителька і попівна, студентка і робітниця; *вікової єдності* – бо в альманасі представлені різні літературні генерації – від 16-літньої на той час Лесі Українки до 59-літньої Ганни Барвінок; *родинної єдності*, бо у виданні є твори представників цілих культурних родин – Озаркевичів, Косачів, Павликів, Франків (якщо брати до уваги факт Франкового редакторства в альманасі) та, без сумніву, *інтелектуальної єдності* як ідеї спільної праці «під стягом літератури». Попри те, що альманас був складений із самих жіночих творів, у головній його передмові Н. Кобринська декларувала ще одну засадничу ідею – *гендерної єдності*: «Ми не гадаємо відчужуватися від мужчин на полі загальних стремлень, а хочемо бути їхніми духовними співницями».

Редакторками та меценатками альманаху були галичанка Наталія Кобринська і наддніпрянка Олена Пчілка, тому на титулі зазначено, що альманас «виданий коштом і заходом» цих жінок. Але, по суті, усім видавничим процесом керував нетитулований редактор – Іван Франко. Його редакторська роль в «Першому вінку» була ключовою на всіх етапах видавничої історії збірника – від укладання плану та структури, посередництва в доборі авторок і контактуванні з ними, безпосередньої редакторської діяльності й аж до важливої участі в популяризації і розповсюдженні збірника.

Редакторки Олена Пчілка і Наталія Кобринська.

Альманах «Перший вінок» став, за словами Уляни Кравченко, «документом життя української жінки», оскільки в його творах відображалися найактуальніші проблеми жіночого життя – жіночої неволі, взаємин з чоловіками, сучасний економічний та соціальний стан української жінки, початки нового руху серед жінок, різні жіночі типи і психологічні характери. Представлена в альманасі низка публіцистичних праць Н. Кобринської й донині вважається теоретичним підґрунтям українського жіночого руху.

Іван Франко назвав «Перший вінок» наскрізь «компромісовим виданням», бо попри різні неузгодженості жінки-письменниці зуміли досягати згоди навіть у найскладніших питаннях видавничої історії альманаху. Так було і з назвою видання, коли «перемогла» ідея Олени Пчілки – «Перший вінок», а запропонований Кобринською титул «жіночий альманах» перейшов у підназву. Попри уражені письменницькі амбіції, погодилася з новою редакцією своєї повісті «Товаришки» Олена Пчілка, яку Франко скоротив майже на третину. Задля того, щоб бути репрезентованими в альманасі бодай під прибраним ім'ям, пристали на конспіративні псевдо авторки-соціалістки – сестри Павликівни (Анна П. і Катерина Довбенчук). Єдиним загадковим моментом видавничої історії «Першого вінка» стало недопущення до друку твору Ольги Кобилянської, хоч перед тим ретельно зредагованого і Кобринською, і Франком.

Попри складні видавничі перипетії «Першого вінка», це видання назавжди увійшло в історію літературного процесу, української преси, жіночого руху як важливий вияв соборницького поступу й інтелектуальний підсумок консолідаційних зусиль українського жіноцтва. З іншого боку, альманах вплинув і на особисті долі та письменницькі біографії кожної з його авторок. Для когось він був простором успішного літературного дебюту й далі проклав шлях у літературу, для когось став лише коротким спалахом нового досвіду. А ще завдяки «Першому вінку» в українській літературі вперше з'явився феномен літературного сестринства і саме явище жіночого письма. Це видання більше ніколи не повторилося у схожому форматі і не мало аналогів, тому його культурно-історична, національна і літературна цінність є непроминальними.

St. Nicholas Visits Children in St. Petersburg, Florida

Olya N. Czerkas, President, Branch 124, St. Petersburg, FL

St. Nicholas came to warm and sunny St. Petersburg on December 3.

After weeks of preparation and practice, three scenes were performed by the children of the Ukrainian School at the Epiphany of Our Lord Ukrainian Catholic Church. Singers, dancers, poets, and even a cellist showed their talents. Parents and guests were impressed by the young performers who anxiously awaited St. Nicholas. While waiting for his arrival, all enjoyed the appetizers, sandwiches, finger food, and sweets made by branch members.

Soon, in the distance, bells could be heard as St. Nicholas and two angels arrived with gifts. The children's faces lit up with expectation and smiles. St. Nicholas finally arrived! He spoke to the guests about the long road he had traveled, about remembering the children in Ukraine, and then he took time to speak to each child as he gave them their gifts. In planning for the arrival of St. Nicholas, branch member Snizhana Korobchenko had been in contact with an anonymous and very generous individual who donated the gifts for our children. Snizhana, Julia Tseholnyk, and Tetiana Putera were the special Branch 124 elves who helped with organizing and packaging the multitude of gifts. The children were elated, while parents and community members were appreciative of the kindness and generosity shown to our children during the Christmas season.

St. Nicholas comes to St. Petersburg.

An English “Hero Bear” Travels the World to Help Ukraine

Nastasia Shygaieva, Branch 1, New York, NY, with Jo Ann Radioli

Philius the traveling hero bear from England that “supports” Ukraine.

Posters written to the bear by New York diaspora and refugee children.

At a regular Saturday meeting of volunteers at Nastasia Shygaieva’s home, the visit of Philius Bear was captured in a photo and shared on social media to spread the word about this initiative.

People around the world have united around the idea of helping Ukraine stop Russian aggression and helping the people of Ukraine.

A community group based in the northeast of England, for example, was organized by Ann Wright shortly after Russia invaded Ukraine. The members were so upset with the invasion of Ukraine and believed Russia was so wrong.

They thought there was not much they could do to help, but felt that every child in Ukraine was a hero and deserved a “hero bear.” Ann Wright’s daughter, Charlotte, set up a Facebook page, Hero Bears for Refugee Children, later Hero Bears for Every Child, in the hope that other people felt the same. And they did.

The group believes that a child in need or in distress needs a bear to cuddle, love, and trust. They have a Ukrainian contact who transports their knitted goods to Ukraine. These goods include not only bears but also socks for wounded soldiers, cardigans, sweaters, hats, gloves, scarves, and blankets – all homemade with love. All the bears going to Ukraine are the colors of the Ukrainian flag, blue and yellow.

Ann Wright’s husband came up with the idea of sending a bear named Philius Bear around the world to promote the group’s work and try to get help making bears and other goods to send to Ukraine. The idea is to have Philius Bear “travel” to various families around the world in order to keep Ukraine’s situation in the forefront.

Jo Ann Radioli, a retired American librarian who supports the UNWLA and Ukraine, asked to host the bear for a few days. She took many photos with the “traveling bear” and even paid a visit to UNWLA Branch 1.

If you would like to ask Ann Wright to have the traveling bear as your “guest” for a while, check out the Facebook page Hero Bears for Every Child.

Англійський в’язаний ведмедик подорожує, щоб допомагати Україні!

Почесний 1-й Відділ взяв участь у ініціативі волонтерів з Англії, які допомагають українським дітям. Вони шиють синьо-жовті ведмедики і відправляють дітям в Україну. Також вони виготовляють адаптивні шкарпетки для поранених і теплі шапки українським військовим. Ще у цієї групи англійських жінок є проект – вони відправляють одного особливого ведмедика Філіаса по всьому світу, його фотографують і у такий спосіб нагадують, що Україні потрібна допомога.

Branch 56 Meets with Visiting Ukrainian Academicians

Pat Zalisko, Press Secretary, Branch 56, North Port, FL

Sarasota-area Ukrainian American organizations hosted a luncheon at the St. Andrews Ukrainian Cultural Center in North Port on February 2 to meet and share information with six visiting Ukrainian academicians:

- Oksana Shabas – Head of the Peace Corps of Ukraine
- Kseniia Semenova – Acting Vice-Rector for Scientific Work and Innovative Development, National Aviation University (Ukraine)
- Inna Steparets – Vice-Rector for Scientific and Pedagogical Work (Humanitarian Issues), Taras Shevchenko National University (Kyiv, Ukraine)
- Anatoli Melnychenko – Vice-Rector for Education, National Technical University of Ukraine (Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute)
- Roman Tomashevskiy – Director of the Kharkiv Polytechnic Institute (Renewable Energy and Prosthetics)
- Anna Pavelieva – Associate Professor, Germanic Philology and Translation Department – International Relations Coordinator, National University Yuri Kondratyuk Poltava Polytechnic.

Officers and board members of UNWLA Branch 56 joined the Ukrainian American Club, the Ukrainian

Branch 56 Soyuzianky and members of several other Ukrainian American organizations met with six academicians visiting from Ukraine.

American Veterans, the Ukrainian National Association, and members of the community at the event.

The Rotary Club of Punta Gorda sponsored the Ukrainian visitors in the U.S., who are here to learn more about a wide range of topics in their respective disciplines. These include aerodynamics, engineering, prosthetics, and veterans' affairs. The academicians are particularly interested in learning how the U.S. treats its combat veterans.

Branch 56 Annual Meeting Features Moving Presentation by Tania Vitvitsky

At its annual meeting on January 16, Branch 56 installed its new Uprava, led by incoming president Inia Tunstall, awarded outgoing president Bohdana Puzyk the title of Honorary President, and recognized Halya Lisnyczyj and Lidia Bilous, who consistently performed well beyond the call of their assigned duties over the past years, with Honored Member certificates.

Reporters from the Sarasota *Herald-Tribune* and *The Sun* joined the meeting at the conclusion of its business portion to meet the incoming Uprava and attend the presentation by guest speaker Tania Vitvitsky.

Ms. Vitvitsky, President of the Ukrainian Charitable Platform in Chicago, gave a moving PowerPoint presentation about her two-month visit to Ukraine in the fall of 2023. She discussed her travels through Lviv, Ternopil, Chortkiv, Izky, Zakarpaty, and Kyiv, and shared poignant photos of children attending school in a bunker, local efforts to provide crucially needed supplies to the front lines, a museum exhibit of

Pat Zalisko, Press Secretary, Branch 56, North Port, FL

Award recipients (l-r) Lidia Bilous (Honored Member), Bohdana Puzyk (Honorary President), Halya Lisnyczyj (Honored Member).

Maria Prymachenko's works saved from Russian destruction or confiscation alongside precious Trypillian artifacts, and a society trying desperately to live a normal life during a war. The photos brought many of those in attendance to tears.

Honoring the Past with an Eye to the Future: Miami's Branch 17 Celebrates Milestone 70th Anniversary

Patricia Krysa, Branch 17, Miami, FL

Branch 17 celebrated its 70th anniversary on Saturday, May 20, 2023, at the Miami Shores Country Club with a gala lunch, silent auction, and live entertainment by our very own Soyuzianky, Trio Maksymowich.

Our honored guests included Father Andrii Romankiv and his wife Zoryana and our national president, Natalie Pawlenko. We were also honored with the presence of several sisters from the other Florida UNWLA branches in Naples, Northport, and St. Petersburg, along with friends and family from our greater South Florida community.

Olha Sperkacz provided an overview of the early days of our branch, which officially began on February 17, 1952. The membership roster that year reads like a Who's Who of the nascent Miami Ukrainian community: Jean Kuchkudan, Anna Magala, Anna Nakonecznyj, Sonya Mykytka, Lucille Wizniak, and Maria Wenglowskyj, among many others.

Branch vice president Hany Maksymowich shared some of the many activities to which the branch has devoted its energy since its early days. With 40 members strong, our branch helped create the Ukrainian-language library for the Ukrainian-American Club of Miami, sponsored students to attend the Ukrainian Institute at Harvard, helped establish Miami's Ukrainian Saturday School, and created the Veselka women's choir, which performed at local observances of Ukrainian national holidays and events. Branch members held embroidery and pysanka demonstrations throughout the greater Miami area and sponsored annual fashion shows to showcase Ukrainian fashion and design, including hosting an annual Vyshyvani Vechornytsi banquet and ball. One of our notable members founded the Eva Staszkiw Memorial Scholarship Fund, a bequest that continues giving

to this day. The branch created an extensive doll exhibit at the annual City of Miami International Folk Festival, participated faithfully in each annual Captive Nations Week event, and celebrated Ukrainian art with an exhibit at the Ukrainian-American Club in honor of America's bicentennial. Branch 17 also sponsored a local volunteer theatrical group focused on Ukrainian folklore and tradition, a table at the renowned Miami Book Fair to raise awareness of Ukraine's literary talent, and a youth art contest to honor Taras Shevchenko, among many other notable projects. Our forebears sought every opportunity to bring Ukraine to the fore in Miami, which was no small feat amidst a burgeoning Hispanic and Caribbean population.

Corresponding secretary Patricia Krysa presented a brief biography of our branch patroness, Olena Teliha, a woman of awe-inspiring courage and pat-

Photo: K. Sperkacz
Branch 17 group photo.

Photo: K. Sperkacz
Silent auction.

Photo: D. Dahl

riotism who gave her life advocating for Ukraine's independence. Her story will be highlighted in a future issue of *Our Life*.

Natalie Pawlenko shared invaluable bits of information about the founding of our national organization and the many firsts it achieved from its early days to the present, serving as a reminder that we have much to be proud of as members of the UNWLA.

Trio Maksymowich performed a backdrop of Ukrainian songs, including *Lebedi Materynstva* and *Moyee Yaseny* and culminating with a rousing rendition of *Boogie Woogie Bugle Boy* – always a favorite and guaranteed to get the crowd up on their feet, moving with the music.

A silent auction of beautiful artwork, beadwork, embroidery, icons, and jewelry enabled our branch to make a \$1,300 donation for the medical needs of our soldiers in Ukraine. It was so satisfying to see the joyful smiles on the winners' faces as they departed with their prizes. We owe much gratitude to our donors: Oresta Hamersky, Bonnie Keller, Patricia Krysa, Natalia Masnyj, and Alexandra Stefansyshyn.

Today, we are a much smaller branch striving to overcome the perception that the UNWLA is for older ladies, for those who have excessive time on their hands, or strictly for Ukrainian-language speakers. Despite this challenge, we adhere to a time-honored Ukrainian American tradition: we keep on keeping on, doing the best we can with what we have – for our community, for the UNWLA, and for Ukraine. May we be blessed with another 70 fruitful years. *Mnohaya i blahaya lita, Branch 17!*

Photo: D. Dahl
Trio Maksymowich performs.

Photo: K. Sperkacz
UNWLA president Natalie Pawlenko (left) with Branch 17 president Olha Sperkacz.

Branch 53 Celebrates Its Golden Jubilee

Ola Movchan Novak, 50th Anniversary Committee Co-Chairperson, Branch 53, Warren, MI

Photo: Bohdan Koshiw

Branch 53 members. Seated (l-r): Maria Mykolenko, Ola Movchan Novak, Martha Jovanovic, Sophia Sawka, Sophie Koshiw, Luba LePage, Stephanie Bologna. Standing (l-r): Marie Piwtorak, Annette Stadnyk, Stefania Szawronskyj, Christina Panasiuk, Lida Pakula, Helen Palmer, Natalia Zapotny, Diane Sowik-Jowa, Maria Lisowsky, Alice Pinelli, Valentyna Semrau, Lesia Florchuk, Christine Stebens, Janet Tymczenko Zuyus.

The jubilant golden anniversary celebration of Branch 53, named in honor of famous Ukrainian opera singer Solomiya Krushelnytska, delighted the metropolitan Detroit Ukrainian community at the Ukrainian Cultural Center in Warren, MI, on Sunday, October 8, 2023. Branch 53's fifty years of community service were celebrated in a festive program reflecting its history of supporting UNWLA goals, in particular education, culture, and social welfare.

For the tenth time in its history, Branch 53 organized a fashion show, but this time the fashions were from Ukraine, to support the goal of preserving and cultivating Ukrainian culture. The clothing from TKANA. UA preserves and promotes the traditional technique of hand weaving and loom work, but in a contemporary, unique, and exclusive style. The Lviv designer Maryana Priymak provided 50 articles of clothing and accesso-

ries for men, women, and children, all modeled by 16 members and friends of Branch 53, including sons, daughters, husbands, and grandchildren.

The event opened with a welcome from the two MCs, Lesia Florchuk in English and Valentyna Semrau in Ukrainian. Branch president Sophie Koshiw gave a brief history of the branch and thanked the guests for attending. The Golden Jubilee was fortunate to have UNWLA president Natalie Pawlenko in attendance to personally extend greetings and congratulations, to present a plaque to the branch, and especially to present 50-year member pins to seven of our 21 members. It was an honor for branch members to meet President Pawlenko earlier in the week at a branch meeting, and then to have her attend the event. Detroit Regional Council President Oksanna Gudz also presented a plaque to the branch.

The program included a beautiful musical portion that continued to showcase the goal of cultivating Ukrainian culture, specifically a performance by Mykola Deychakiwsky, concertmaster of the Ukrainian Bandurist Chorus, of three songs on the bandura.

During the luncheon, guests watched a video presentation of the history of Branch 53, including its many years of supporting the goal of education by sponsoring a Ukrainian-language Saturday pre-school for more than 20 years and by organizing an Easter bazaar for 25 years at local shopping malls to educate the public about Ukrainian Easter traditions such as pysanka writing and babka baking. There was also a table with scrapbooks and photos from the past 50 years of Branch 53's work for everyone to view.

In keeping with the branch's social welfare goal of providing humanitarian assistance to Ukrain-

Photo: Bohdan Koshiw

Branch 53 members receiving 50-year pins from UNWLA president Natalie Pawlenko (l-r): Natalie Pawlenko, Marie Pivtorak, Alice Pinelli, Luba LePage, Sophie Koshiw, Ola Movchan Novak, Maria Lisowsky, Mika Bologna (representing her mother Stephanie Bologna).

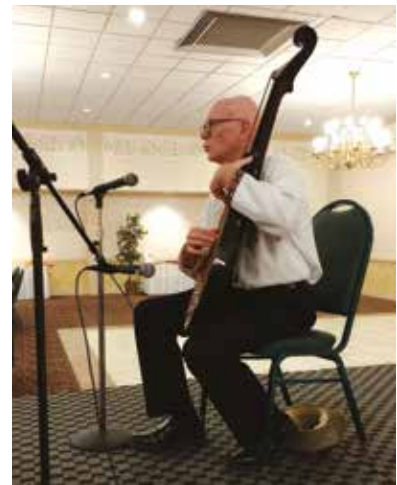

Photo: Bohdan Koshiw

Mykola Deychakiwsky, concert-master of the Ukrainian Bandurist Chorus.

ians worldwide, the program included both a 50/50 raffle and the auction of a *palantyn* – a long fringed shawl donated by the designer Maryana Priymak. Branch 53 received donations from 26 organizations, businesses, and individuals, which were used to support UNWLA humanitarian aid projects and scholarships. The branch is sincerely grateful for the support from the community and its sister branches. A to-

tal of \$3,000 has been donated by Branch 53 from the Golden Jubilee, divided among the UNWLA's Keep Ukraine Warm Fund, Scholarship Fund, and Refugee Student Scholarships.

The dedicated work of the 50th Anniversary Committee contributed greatly to the success of the Golden Jubilee. Its members were Martha Jovanovic, Sophie Koshiw, Luba LePage, Maria Mykolenko, Ola Movchan

Novak, Helen Palmer, Annette Stadnyk, and Janet Zuyus.

Branch 53 is grateful to everyone who supported its Golden Jubilee, whether by attending, by donating, or by purchasing the clothing modeled. These actions not only made the luncheon and fashion show an interesting, cultural, and unique event, but also helped continue the work of Branch 53 within the UNWLA.

Photo: Ola Movchan Novak

The auction item *palantyn*, a fringed, woven long scarf-shawl from the Borshchiv Collection, donated by Lviv designer Maryana Priymak and modeled by Ilona Vavriv, a U4U (Uniting for Ukraine) beneficiary.

Photo: Ola Movchan Novak

Branch 53's newest member, Stefania Szwaronkyj, modeling the *Mirta* (Myrtle) blouse/jacket, hand-woven with linen fabric. A sprig of this tree symbolizes silence, peace, and pleasure.

Photo: Bohdan Koshiw

Branch 53 president Sophie Koshiw (left) with Natalie Pawlenko (UNWLA President), Oksanna Gudz (Detroit Regional Council President), and Dianna Korduba Sawicky (UNWLA Social Media Chair).

Загальні Збори 12-го Відділу: здобутки і плани

Дарія Марціновська, секретарка 12-го Відділу, Клівленд, Огайо

Наш 12-й Відділ ім. Олени Пчілки, Округа Огайо, маленька ланка у великому ланцюгу СУА та жіночих організацій усього світу, впевнено тримає свою лінію допомоги! Ми маємо гарні здобутки в усіх ділянках своїх зобов'язань і гідно несемо відповідальність, яку покладає на нас зв'язок з Великою Україною. Цей зв'язок не тільки у наших спогадах і наших серцях, але й у справах! Однак маємо і приводи для смутку, а найбільший — це наші літа, які не дозволяють бути активними, як колись, хоч думки і плани маємо великі.

На Загальні Збори, що відбулися 11 червня 2023 р., до нас завітала голова СУА Наталія Павленко. Її приїзд засвідчив, що наш відділ є важливою ланкою великої української родини. То ж ми прозвітували

про виконану роботу та обговорили найголовніше питання: як продовжувати допомагати Україні й підтримувати наших захисників. Важливими також є реабілітація воїнів після поранень, допомога сиротам і старшим людям, а також повернення в Україну примусово вивезених українських дітей. У 2023 році ми зібрали на ці потреби \$3100.00. Для цього взяли участь у Весняному Передвеликодньому Базарі — продавали Великодні баранчики, печиво, цвіклі-бурячки, на святкуванні Дня Незалежності проводити збірку грошей серед своїх парафіян, а на Церковних фестивалях постійно продавали свою «старовину» — вишивки, кераміку та інше. Також ми допомагаємо учням в Україні і нині є спонсорами 24 студентів.

На Загальних Зборах ми обрали й затвердили нове керівництво нашого відділу на наступні 2 роки. До складу управи ввійшли: Ольга Поглід — голова відділу, Владзя Краснянська — заступниця голови, Стефа Оліяр — скарбник, Дарія Марціновська — секретар, Ліда Вирста — голова Контрольної комісії.

Нова управа відділу (якому вже 54 роки) має багато задумів. І попри наш вік (а це переважно 75—80 років), який стримує нас і примушує все частіше провідувати своїх товаришок в їхніх оселях і будинках для людей літнього віку, ми будемо працювати, допоки є сили.

Молимося за нашу свободу, за ЗСУ, за волонтерів, за Україну та всіх українців. Молимося за Перемогу та Мир у всьому світі!

Зліва направо: Ніла Бендюк, Елізавета Рілов, Галина Ярема (голова Округи Огайо), Наталія Павленко (голова СУА), Оля Поглід, Наталія Симз, Леся Кріса, Ліда Вирста, Стефа Оліяр, Христя Мичковська, Галя Поглід, Люба Мудра, Ірина Малисевич, Владзя Краснянська, Дарія Марціновська.

Branch 118 Celebrates Ukrainian Independence Day

Martha Noukas, Treasurer, and Juliana Villacorta, President, Branch 118, Houston, TX

Consulate and Branch 118 group photo (l-r): Consul Pavlo Moiseichenko, Mychajlo Krywonos, Martha Noukas, Gayle Corrigan, Consul General Vitalii Tarasiuk, Juliana Villacorta, Elisa Jackson, Natalka Senkiv, Veronika Moiseichenko, Andrii Protsan, Valentyna Moiseichenko.

Branch 118 joined the Ukrainian Consulate of Houston on August 24 to commemorate Ukraine's 32nd Independence Day in grand style at Ecclesia Houston, where over 400 guests were greeted by Consul General Vitalii Tarasiuk and his wife Oksana, a member of Branch 118. Branch president Juliana Villacorta served as MC, and branch member Nina Motruk and Ukrainian Consulate intern Anna Karas welcomed guests upon arrival, where they were greeted by an exhibit of colorful pictographic banners, sponsored by the DAAR Foundation, reflecting the centuries-long struggle of the Ukrainian people for independence.

Branch members Svitlana Arroyo and Natalka Senkiv, dressed in beautiful traditional clothing from the Poltava region of Ukraine, offered guests a glass of delicious Ukrainian sparkling rosé donated by Gayle Corrigan of Saperavi USA and Artwinery. This rare wine was rescued from the cellars of the Bakhmut winery before the russians took control of the area. Ms. Corrigan gave an informative talk on the state of Artwinery and the plans to bring this delicious wine to the American market. Guests watched a moving video of scenes before and after Artwinery had been taken over, which also showed the unbreakable spirit of the winery workers and their continued resilience to produce the wine amidst the challenges they face. Also greeting guests were friend of the branch Mychajlo Krywonos, dressed in a classic Kozak costume; branch member Hannah Uschak-Cruz and her husband Cris Cruz, dressed in Ukrainian Hutsul attire, assisted at the bar along with Taras Bryndzia. Upon entering the main hall, guests were welcomed by branch members Chrystia Bryndzia and Christine Bishko Villacorta to the UNWLA table, where information about UNWLA and its mission was shared and questions were answered.

Alex Shumsky and the Forest Brothers Band played lively Ukrainian music as guests enjoyed a sampling of vodka by Dolha Vodka from Austin, TX, along with canapés and pastries prepared by branch members Maria Zhuk, Eugenia Balaban, Halyna Balaban Seniw, and Nadia Sulyukmanov, thanks to the sponsorship of the Ukrainian American Coordinating Council, whose representative and UNWLA member-at-large, Anna Bereznyak, joined us from Georgetown, TX. Many guests took part in the 50-bottle wine pull and went away with terrific bottles of wine! Friends of the branch,

Jamie Hay and Summer Boots, manned the wine pull, which was co-sponsored by the Bleyzer family. The highlight of the evening was the silent auction of over 60 items, managed by branch member Elisa Jackson, assisted by member Tetyana Lytvynchuk and former member Olia Gensior (now with Philadelphia Branch 88). The auction included a Ukrainian flag signed by some of our brave Bakhmut soldiers, rare Ukrainian wines, 152-caliber artillery ornamental shells fired during this war, and a military-style vyshyvanka, all generously donated.

The American and Ukrainian anthems sung by Mariia Podolyak, accompanied by cellist Lara Horichenko, opened the formal part of the evening, where flags were ceremonially brought in by the Houston Police Department Color Guards. Consul General Tarasiuk greeted guests and showed a video filmed by the Bakhmut soldiers who signed the flag in the silent auction.

We received official greetings from Texas Governor Greg Abbott; a Congressional Proclamation from Congresswoman and Ukrainian Caucus member Sheila Jackson Lee; and

One of the stunning outfits in the fashion show, modeled by Tamara Shevchenko Golovko.

Continues on page 35

Branch 118 Members Making a Difference

Martha Noukas, Treasurer, Branch 118, Houston, TX

Iryna Marchiano presenting opening remarks.

Several Branch 118 members attended a Ukraine Thank You dinner sponsored by Razom with Ukraine on November 2 at Ecclesia in Houston. The event honored medical professionals from the Houston medical center who have gone to Ukraine to assist with reconstructive surgeries for Ukrainian combatants and innocent war victims. Branch

member Iryna Marchiano acted as MC and assisted with introductions. Numerous notable figures and supporters of Ukrainian humanitarian aid were on hand, including Ukraine’s Consul General in Houston, Vitalii Tarasiuk, and Congresswoman Sheila Jackson Lee.

Branch 118 member Nina Buchai Motruk figured prominently in the Holodomor commemoration held November 27 at the Holocaust Museum of Houston. The event was organized by the Ukrainian American Cultural Club of Houston with the U.S. Committee for Ukrainian Holodomor Genocide Awareness. Of the several presentations, the most moving was the personal story told by Nina and her brother, Greg Buchai, who shared the experiences and recollections of their late mother, a survivor of the Holodomor from the Poltava region.

Nina Buchai Motruk and her brother, Greg Buchai.

Branch 124 Commemorates Ukrainian Independence

Olya N. Czerkas, President, Branch 124, St. Petersburg, FL

Branch 124 celebrated Ukrainian Independence Day on Sunday, August 27, with a Divine Liturgy at the Epiphany of Our Lord Ukrainian Catholic Church, followed by a Panakhida honoring all those who gave their lives for the freedom and independence of Ukraine. A procession led by two children carrying a wreath made of blue and yellow flowers solemnly made its way to a memorial where participants stood in silence honoring our Ukrainian heroes.

That afternoon, although heavy rains pre-empted a planned march, the local Ukrainian American community, including many members of Branch 124, met at the Mahaffey Theater in downtown St. Petersburg for a program of singing, dancing, and presentations. Branch member Viktoriya Brovkina sang and danced, while member Zinoviya Zakovorotna played the bandura and sang traditional Ukrainian songs.

Oksana Dudkewych Stelmach

Branch 50, Ann Arbor, MI

Oksana Dudkewych Stelmach of Livonia, MI, passed away February 12, 2024, at the age of 94. She was an indefatigable presence in the Ukrainian community of greater Detroit before illness restricted her activity. During her illness, Oksana was lovingly cared for by her son Adrian.

Oksana was born January 2, 1930, in Brody, Ukraine. Livonia was the final stop in the peregrinations that took her from Brody to various locations in Germany and ultimately to the U.S. She and her family managed to leave Brody ahead of the advancing Soviet army and joined thousands of other World War II refugees whose lives were forever changed by the war. While in Germany, Oksana and her family lived in Displaced Persons camps, which were scattered throughout the country. Her father, a veterinarian, was put to work on a German farm. She attended both Ukrainian and German schools, thus becoming proficient in the German language in addition to her native Ukrainian.

Oksana arrived in the U.S. alone, while her parents remained in Ger-

many. Once in Detroit, she made every effort to have her parents join her. She worked as an accounting clerk with Penn Central, then Amtrak Railroads, and persevered tirelessly to support her family.

In 1958 she married Dr. Zenobius Stelmach, who preceded her in death. When her children were young, Oksana worked with Plast, the Ukrainian scouting organization. Even with a growing family and a full-time job, she found time to embroider beautiful church vestments, altar cloths, and banners for her parish church. An extensive collection of her needlepoint work also decorated her home.

Blessed with a beautiful voice, Oksana sang in the church choirs of St. John the Baptist Ukrainian Catholic Church in West Detroit and Our Lady of Perpetual Help Ukrainian Church in Dearborn Heights, MI.

For more than 50 years, Oksana was a member of UNWLA Branch 50 in Ann Arbor. Oksana served as its President, and later as Recording Secretary. She was a gracious and generous host of many monthly branch meetings. Branch members would often return from those meetings with gifts – flowers and vegetables from the Stelmach garden. After her retirement, she and her husband liked to travel.

Oksana was a beloved member of the Ukrainian community. She leaves behind her son Adrian Stelmach, daughter Dr. Sonya (Bradley) Stelmach Clifford, grandsons Matthew (Mary) Clifford and Paul Clifford, and several nieces and nephews.

Daria Reshetylo Rothe,
former President, Branch 50, Ann Arbor, MI

Стипендійна Акція СУА UNWLA Scholarship Program

Христос Воскрес! Воистину Воскрес!
Вітаємо зі світлим святом Великодня!

Christ Is Risen! Indeed, He Is Risen! Happy Easter!

Хай мир у серці Вашому панує,
Хай ангел Божий щастя Вам дарує,
Ісус Христос – здоров'я шле з небес.
Христос Воскрес! Воистину Воскрес!
Мар'яна, Івано-Франківськ

Our sincerest thank-you to sponsors and donors for your generous support of students in Ukraine.

Members of the UNWLA Scholarship Standing Committee: Ex Officio UNWLA President Natalie Pawlenko, UNWLA Scholarship Chair Nadia Jaworiv, members Luba Bilowchtchuk, Zoriana Haftkowycz, Natalia Honcharenko, Halyna Lojko, and Advisor Anna Krawczuk

Подяка від стипендія з України

Щиро дякую за надану мені допомогу. Отримані гроші використовуються мною виключно на шкільні видатки. Дуже дякую за те, що підтримуєте нас особливо у цей важкий час для нашої країни, коли йде війна. В нашій місцевості часто чути сирени повітряної ракетної тривоги, кожен день ворог атакує якесь місто ворожими ракетами, які приносять лихо та смерть. Я та моя родина займаємось волонтерством, допомагаємо постраждалим людям, які приїжджають до нашої місцевості з точок, де ведуться гарячі бойові дії. Молимося, щоб Господь захистив та послав мир для нашої країни та віримо у нашу перемогу. З повагою та словами великої подяки до Вас,
Максим, Кіровоградська обл.

Пожертви від 1 січня до 31 січня 2024 р. Donations from January 1 to January 31, 2024

\$2,000	Mary Horeczko (107), Maryann Mysyshyn (MAL)
\$1,830	UNWLA Branch 107
\$990	Mary Sue Hoffman, UNWLA Branch 136
\$770	UNWLA Branch 83
\$620	Martha Lewicky (113)
\$330	Alex & Irene Khowaylo (62), Patricia Bodnar McGarrigle (113), Yuri Michtchenko (98), Oksana Mulyk (Matching Gift, 134), Motria Mychajluk (134), UNWLA Branch 43, UNWLA Branch 64, UNWLA Branch 125, UNWLA Branch 142
\$220	Dr. Orest & Dr. Natalia Balytsky, Dr. Viktor & Dr. Betsy Decyk (98), Myron B. Krawczuk (98), Roxolana Saciuk (56), Dr. Inia Tunstall (56), Daria Ushak (98)
\$110	Dr. Marta Biskup (MAL), Oleh & Olena Kolodiy (75), Patricia Krutyholowa (12), Olga Pohlid (12)
\$50	Natalia Honcharenko (98)
\$42	Renata Bihun (28)

Thank you for your generosity.

Щиро дякуємо за Вашу благодійність.

*Люба Більовицук, член Комітету стипендій СУА
UNWLA Scholarship Committee Chair 1993–2002*

UNWLA, Inc. Scholarship / Children-Student Sponsorship Program

P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Phone/Fax: 732-441-9530
nazustrich@verizon.net

США • UNWLA

IN MEMORY • У ПАМ'ЯТЬ

In loving memory of John Posa:

\$310.20	Roberta Morris
\$52.50	Beth Andersen
\$26.16	Anna Forringer-Beal
\$2,000	Надя Дейчаківська у пам'ять чоловіка Миколи Дарія Ярошевич замість квітів на свіжу могилу моєї дорогої подруги бл.п. Роми Гладкої , членкині 29-го Відділу США в Чикаго
\$150	Любомира Коломієць у пам'ять бл.п. Роми Гладкої
\$100	I. B. Wirszczuk in memory of Marusia I. Wirszczuk
\$100	I. B. Wirszczuk in memory of Stefania Bilokur-Powalaczek
\$50	I. B. Wirszczuk in memory of Olenka Leskiw-Savuckyj
\$50	I. B. Wirszczuk in memory of Camilia Huk Masier
\$50	Daniel Morse in memory of Catherine Gorham

BABUSI FUND • ФОНД БАБУСЬ

\$500	Branch 56
\$100	Branch 113

ORPHANS FUND • ФОНД СИРИТ

\$510	in loving memory of Sonja Berardi : \$200 Argueless, Van Iperen, and Piskun families \$100 Thomas Knell; Raymond Krawczuk; Irene Krawczuk
\$10	Valerie Hoskins
\$500	Branch 56
\$500	Олена Папіж у пам'ять Оксани Стельмах
\$50	Roxolana Saciuk

OUR LIFE PRESS FUND ПРЕСОВИЙ ФОНД «НАШОГО ЖИТТЯ»

\$500	Branch 56
\$200	Anna Zylak-Cirelli
\$100	83-й Відділ США у пам'ять нашої довголітньої членкині Лідії Закревської
\$100	Nadia Deychakiwsky
\$50	29-й Відділ США у Чикаго замість квітів на могилу бл.п. Роми Гладкої
\$50	Romana Thibodeau
\$42	Anya Allara; Olena Danylyuk; Natalie Gawdiak; Annetta Hewko; Halyna Kuzyszyn-Holubec; Luba Klachko; Vera Skop
\$30	Marianna Wakulowska
\$25	Marta Biskup; Martha Cybyk
\$22	I. B. Wirszczuk in memory of Romana Matura-Hladky
\$20	Valentina Gluch; Nadija Haftkowyc
\$17	Jennifer Babchuk; Renata Bihun
\$12	Melanie Mazzorana; Virlana Tkacz
\$10	Mary Anne Caddick; Didi Butenko; Maria Koch; Olga Sobko

UNWLA Branch and Regional Council donations for the Give Hope the Tools Campaign (launched July 5, 2023)

Пожертви від Відділів та Округ США для кампанії «Інструменти для надії» (започаткована 5 липня 2023 р.)

\$4,000	Branch 3
\$3,500	Branch 73

Continued from page 31

proclamations from the Chairman of the House Committee on Foreign Affairs, Congressman Michael McCaul, Houston Mayor Sylvester Turner, and Austin Mayor Kirk Watson.

The formal part of the evening ended with a fashion show of authentic Ukrainian clothing from the Natalka Sturgill Private Collection, organized by Ms. Sturgill and branch member Olenka Bravo, co-creators of the *Батьківська Хама: Homestead* exhibit (which was also displayed at the event). The show's stunning attire (modeled by Ms. Bravo, branch members Oksana Stevenson and Tamara Shevchenko Golovko, and the daughters of Consul General Tarasiuk and Consul Pavlo Moiseichenko) left guests in awe. The show was sponsored by a generous donation from Marc and Summer Boots.

Artwork by Ukrainian artists Katya Perederiy, Dmytro Kryshovsky, Olga Gaidamyki, Yaroslava Zaytseva, Victoria Zubenk, and Helen Labartkava-Verdi and artists from UART.gallery lined the walls of the venue. Also on display, thanks to the collaboration of UNWLA member-at-large Inna Walker of Rhode Island, were photos from the Vines & Threads exhibit, showing the dazzling embroidery on the blouses and garments worn by displaced Ukrainian women and girls who have formed a choir in Germany, captured by Ukrainian photographer Ksenia Lisna.

A celebration of Ukraine's independence and its rich and beautiful culture, and part of our ongoing collaboration with the Ukrainian Consulate in Houston, the event raised over \$21,000 for Ukrainian causes, with proceeds going to UNWLA humanitarian aid, the Palyanytsya volunteer center for repairs to their trucks, the Bakhmut soldiers, Rebuilding Cellars Ukraine, and Ukraine Rises. *Slava Ukraini! Heroyam Slava!*

Bohdan Bejmuk, winner of the flag signed by Ukrainian soldiers, with Juliana Villacorta (left) and Martha Noukas.

НАШИМ ДІТЯМ

Курочка-писанкарка

Повчальна казка Зіновія Квіта

Жила собі в Україні бідна бабуся. А бідною була тому, що на Україну напали чужі займанці, пограбували її та ще й встановили свою владу, щоб далі поневолювати наш український нарід і робити з нього раба. Нищили недруги українську мову, культуру і все українське. Багатюща Україна стала для українського народу тяжкою неволею.

Бідував наш український нарід, бідувала і наша бабуся. Сама-самісінька була у своїй убогій хатинці. Двох синів мала та й думала, що колись на старші літа ущасливлять її внучатами — полегшать життя. Та ворог забрав синків на війну, і там вони загинули.

Не раз сідала бабуся самотньо на призьбу перед своєю хатою і, підперши руками голову,

тихенько плакала. Нікому було її потішити та й, може, запитати, щоб чимось допомогти.

На всій господарці залишилась їй тільки курочка-кармазинка — поважна, гребеняста, з темно-червоним пір'ячком, що аж вилискувало на сонці. Бабуся її дуже любила. Курочка була така свійська, що не раз заскакувала бабусі на коліна і кудкудакала. Як тільки виходила бабуся на подвір'я — а курочка їй навздогін: «Куд-ку-дак, куд-ку-дак!».

Одного разу, коли бабуся вийшла на подвір'я, курочка відразу підбігла до неї і так голосно закудкудакала, що бабусі почулося, наче вона її кличе: «Куд-ку-дак, куд-ку-дак! Знесу тобі, бабусенько, яєчко, як кулак!». Зраділа старенька, що бодай курочка хоче допомогти їй у біді.

І почала курочка нести яєчка... Каже якомсь бабуся до курочки: «Одне яєчко з'їм сама, щоб з голоду не померти, а друге понесу на ярмарок, щоб за нього зерняток купити». Отак сиділа бабуся під хатинкою та вела розмови зі своєю улюбленою курочкою-кармазинкою. А щоб не втрачати час і забути бодай на трішки гірку недолю, взяла клаптик полотна і різноколірні ниточки та й почала вишивати прекрасні взори. Видно, що й курочці сподобалася вишивка, бо все заглядала, що ж то бабуся таке дивовижне виробляє. А бабуся гляне то на недалекий лісок, то на поле, на садок і ставок, на невеликий городець, то на небо, то на сумну курочку, та й далі вишиває. Мабуть, чудова природа рідної землі додала їй творчої наснаги, яку вона переливала на біле полотно різноколірними нитками. А що трохи повишиває, то віддаляє від себе, то наближує полотнинку — милується чудовими взорами.

Але й курочка не дає старій спокою, бо все прибігає та заглядає на вишивку, голосно кудкудакає, наче подивляє красу, вишиту на полотні.

Одного разу почула бабуся курочкине кудкудакання. Таке воно було голосне і розпачливе, що старенька пішла надвір. Питає курочку:

— Що це з тобою, моя подруженько, сталося, що ти так розкудкудакалася?

А курочка продовжує невпинно кудкудакати і весь час то підбігає до бабусі, то від неї віддаляється, наче кличе: «Ходи, бабуся, за мною. Щось покажу». Пішла старенька за курочкою аж до її гніздечка.

І очам не вірить: що це за чудо лежить у її гніздечку? А курочка радісно бігає навколо гніздечка і наче каже бабусі: «Візьми це чудо для себе. Це я тобі знесла, щоб ти була щаслива». Нахилилася бабуся до гніздечка і взяла прекрасну писанку, та таку гарну, якої ніколи в житті не бачила. Подивилася бабуся на свою курочку-кармазинку та й питає: «Хто ж тебе навчив ще й писаночки нести?». А курочка все: «Куд-ку-дак! Куд-ку-дак!». Неначе відповідала бабусі, що це вона навчилася від неї, коли бабуся добирала прегарні кольори на вишивці. Зраділа бабуся та й промовила сама до себе: «Таку писанку я не зварю і не з'їм, а поставлю на віконечко і буду на неї дивитися,

щоб від її краси моя душа раділа, а життя ставало веселішим».

Так і зробила. А курочка не припиняла нести писанки. А що нова писанка — то інша краса. І так багато писанок нанесла, що бабуся назвала її курочкою-писанкаркою. Багато діточок прибігало до бабусі, щоб подивитися на ці чудові писанки. А бабуся роздавала писанки всім добрим українським дітям і заохочувала, щоб собі писали такі чудові писаночки. Наперед щоб малювали їх на папері, а потім пробували виводити різні взори і символи українського народу.

То ж слава про курочку-писанкарку рознеслася по всій Україні. Українські діти розписували прекрасні писанки і дарували їх один одному, як вияв взаємної любови до цілого українського народу, та все згадували курочку-писанкарку.

А коли чужі зайти загнали мільйони українців у Сибір, а інші, рятуючи своє життя, розбрелися по широкому світі, то й там писали і пишуть писанки, які нагадують рідний край — Україну. По широкому світі українські діти пишуть писанки як вияв приналежності до рідного народу. Писанка стала славною на цілий світ.

А запитайте себе, діточки, чи всі ви пишете українські писаночки, щоб в них виявити свою українську душу і любов до України, до української мови і всього рідного?

Замість післямови...

Автор цієї казки Зіновій Квіт був чудовою людиною — щирим, добрим, активним в українській громаді. А ще — по-особливому любив дітей і багато часу приділяв їхньому навчанню та вихованню. Про це у своїх спогадах і листах до редакції написала його донька Маруся Квіт-Флін. Вона також зауважила, що «він був великим Українським патріотом і велика його заслуга — створення ГПУМ (Гуртків Плекання Української Мови), організація 38 таборів на Західній Україні для дітей зі Східної, а головно з Донбасу, де перемагала російська мова (якраз в тих областях України, де нині йде війна)».

Заварна сирна бабка на Великдень

Перепис посів перше місце на конкурсі «Смачна Радомишльщина» у 2023 році

Наталія Жайворонок, інженер-енергетик, Київ

Великдень – найбільше християнське свято, що є символом перемоги життя над смертю. Нині, коли Україна протистоїть російському агресору та в умовах війни виборює право на існування, це свято для нас особливо важливе — через його настрій на перемогу, мир і добро. Також у ці світлі дні ми пригадуємо великодні традиції своїх родин та ділимося переписами особливих страв, які готують до великоднього столу. І хоч існують загальноприйняті правила святкування, кожна родина вносить у це свято щось своє, що надає йому надзвичайної атмосфери й душевності.

Історія моєї родини пов'язана з Радомишлем. У дитинстві від бабусі чула не тільки про життя в цьому мальовничому містечку, але й розповіді про кулінарні вподобання моїх прадідуся та прабабусі. Дійшли переписи деяких сімейних смаколиків і до мене. Це медовий торт, медовик, заварна сирна бабка на Великдень, коржики, бісквіт, дивовижна начинка для дріжджових пиріжків з гречки та сушених грибів.

У ці святкові дні ділюся з читачами «Нашого життя» переписом великодньої заварної сирної бабки, яку роблю донині, хоча знаю багато сучасніших переписів. Її готували моя прабабуся Надія, мої бабуся та мама. Наводжу його без змін, навіть в одиницях вимірів. Хто пам'ятає, до дев'яностих років минулого століття сир в Радомишлі продавали на фунти, а не на кілограми.

СКЛАДНИКИ:

3 фунти сиру
1 фунт масла
6 круто зварених жовтків
1 фунт цукру
ваніль
дрібка солі

ПРИГОТУВАННЯ

Масло, жовтки, сир протерти крізь сито ложкою (по сучасному — збити блендером або скористатися кухонним комбайном). Отриману масу помістити в каструлю і на малому вогні, постійно помішуючи, довести до стану, коли ложка почне вільно рухатися. Відразу зняти, відкинути на друшляк, вистелений марлею. Коли стече зайва рідина, викласти на таріль та прикрасити у спосіб, який вам більше до душі.

Смачного!

Translations of recipes in *Our Life* are available on the UNWLA website at unwla.org/projects/ukrainian-recipes/.

Managing Anger

Ihor Magun, MD, FACP

Anger is an intense, emotional state that involves an uncomfortable response to a perceived provocation. It is seen in all of us and, in fact, is a perfectly normal response to certain situations. However, when you lose control of managing it, and especially when it becomes a recurrent emotion, it becomes detrimental to your health.

Anger produces biological and physiological changes in our bodies. It can raise blood pressure

and increase heart rate, primarily due to the release of adrenaline, the hormone involved in your fight-or-flight response. Persistent anger can lead to hypertension, anxiety, insomnia, and stomach ulcers, as well as changes in bowel habits. It can also lead to bad habits like smoking, increased alcohol consumption, and other substance abuse. This is frequently perceived as an appropriate response – a coping mechanism for our own anger management treatment.

Anger is expressed in many ways. It can be perceived in the tone of our voice or in non-verbal expressions, and even physical harm (to oneself and others).

As a human emotion, it is acceptable to feel angry, and expressing this emotion is important for our mental health. But how you manage anger is crucial.

The first step is to identify a possible cause of your anger (if you can) and avoid any triggers. Anger can easily snowball, so ask yourself if it's worth getting up-

set. Think about what you are going to say so you won't regret it later. Sometimes just walking away is the best recourse. Take a deep breath, relax, and close your eyes for a few seconds. If you feel frequent bursts of anger and have difficulty controlling your expressions of anger, you may need to seek professional help. Additionally, do not bottle up your anger. Find an appropriate method of expressing your issues in a healthier way.

Also consider anger in a broader context. While anger is universally perceived as a negative emotion, it can be a motivator in individuals striving to achieve a challenging goal in their lives. In this sense, anger is the fuel to power us to achieve a desired goal or find the solution to a problem.

The way we feel and express ourselves is very important in our daily lives. If you experience frequent anger, acknowledge its existence and address it so you don't rob yourself of the amazing quality of life that is available to you.

ДІТИ МОЛЯТЬСЯ ЗА ДІТЕЙ

1 червня 2024 р.
за ініціативи СУА
«Поверніть дітей
України» організуються
молебні по всіх США
з нагоди відзначення
Міжнародного дня
захисту дітей. Україна
ідентифікувала понад 20
тисяч дітей, викрадених
росією. Запрошуємо
американських дітей та
їхніх батьків усіх конфесій
приєднатися до нас
у молитві за захист
українських дітей та їхнє
повернення до люблячих
родин.

save the date

JUNE 1, 2024

CHILDREN PRAYING FOR CHILDREN

The UNWLA's initiative Return Ukraine's Children is organizing prayer services throughout the United States to commemorate International Children's Day on Saturday, June 1, 2024.

The goal is to unite children in communities across the nation in prayer for all Ukrainian children affected by this unjust war.

The Ukrainian government has identified over 20,000 children abducted by Russian authorities from temporarily occupied territories of Ukraine. We invite American children and their parents from all faiths to join us in praying for the protection of Ukrainian children and their return to their loving families in Ukraine.

Please mark your calendars for this date and stay tuned for information about hosting these prayer services in your communities.

